

POLITISK ORIENTERING den 6. april 2017: Under mødet mellem Trump og Xi Jinping// Giftgas-angreb i Syrien kan sabotere USA-Kina-Rusland-samarbejde

Med formand Tom Gillesberg.

»Det er i dag 6. april, den første dag i et todages møde i Florida ... mellem Donald Trump og Xi Jinping. Der er mange spekulationer om, hvad der skal komme ud af det. Det er meget, meget tidligt i Trumps præsidenttid, at man tager et så stort møde; det er trods alt mellem verdens to største økonomiske magter. Meget vigtigt møde; det er givet, at begge sider har forberedt sig rigtig godt. Donald Trump er også assisteret af udenrigsminister Tillerson, der jo som bekendt ... skulle have været til NATO-topmøde netop nu, men hvor han på forhånd annoncerede, at han ikke kom til NATO ministertopmødet, fordi han havde vigtigere ting at tage sig til, nemlig dette møde med Kina, og så flyttede man NATO ministertopmødet ... Tillerson var som bekendt for meget kort tid siden i Kina og havde lange diskussioner med Xi Jinping, og i den forbindelse ikke mindre end to gange sagde de magiske ord: USA under Donald Trump ønsker et meget positivt forhold til Kina, baseret på politikken om ingen konfrontation, ingen konflikt, gensidig respekt, og at man altid vil søge efter win-win-løsninger ... «

Lyd:

Det Nye Paradigme er inden for rækkevidde – men 'perfide Albion delenda est'

Leder fra LaRouche PAC, 5. april, 2017 – Præsident Donald Trump vil torsdag og fredag holde møde med præsident Xi Jinping i Florida, og det er nu blevet meddelt, at udenrigsminister Rex Tillerson vil besøge Moskva i næste uge, 11.-12. april. Aldrig har potentialet for et historisk skifte i civilisationens orden – med en afslutning af imperiegeopolitik og begyndelsen til et nyt paradigme for fred gennem udvikling og hele menneskehedens forædling – været så stort, som det er i dette historiske øjeblik.

Det bør derfor ikke komme som en overraskelse, at Det britiske Imperium har lanceret desperate forholdsregler, med det formål at trække USA ind i en ny kolonikrig, ligesom de gjorde i tilfældene med Vietnam, Irak, Libyen – og nu Syrien. Hensigten er ikke kun den, at ødelægge endnu en sydvestasiatisk nation, men derimod at forhindre deres tidligere koloni, og nu opkomling, USA i at indgå i et partnerskab med Rusland og Kina og gøre en ende på den fundamentale imperieopdeling af verden i Øst og Vest, og således gøre en ende på den fundamentale forudsætning for Imperium.

Til dette formål skabtes en grusomhed i Syrien i denne uge, med kemiske våben, der blev udløst over byen Khan Sheikhoun, en Idlibprovins, enten af terrorister, eller, som russiske beviser indikerer, af et legitimt, syrisk luftangreb på et al-Qaeda våbenlager, som ved et uheld afslørede og ødelagde en

kemisk våbenfabrik, som bruges af al-Qaedas syriske grene, og herved udløste et dødbringende, kemisk stof, der rapporteres at have dræbt dusinvis af mennesker, inklusive børn. Denne analyse af begivenhederne blev over for *EIR* bekræftet af et vidende, amerikansk militært efterretningsnetværk på jorden i Syrien.

Briterne, franskmændene og amerikanerne, desværre, udstedte omgående en resolution i FN's Sikkerhedsråd, som erklærede, at den syriske regering havde det fulde ansvar og krævede en ny række nye krav og sanktioner. Som sædvanlig blev der ikke fremlagt nogen beviser. Man bør erindre sig, at, i 2013, blev skylden for et angreb med kemiske våben på Ghouta, en forstad til Damaskus, der var besat af oprørsstyrker, omgående lagt på præsident Assad og blev af Obama brugt til at forberede et fuldt optrappet angreb for »regimeskifte« mod Syrien, som ville have efterladt Syrien i den samme, ødelagte tilstand som Irak og Libyen, under krigsførende terroristfraktioners kontrol. Udelukkende kun, fordi daværende formand for de amerikanske generalstabschefer, general Martin Dempsey, intervenserede for at stoppe det, undgik verden endnu en krig, der meget vel kunne have ført til en global krig med Rusland. På samme tid trådte Putin til for at arrangere ødelæggelsen af Syriens kemiske våbenlagre, hvilket blev opnået. Det blev sluttelig demonstreret, af FN's Organisation for Forhindring af Kemiske Våben, at al-Qaeda- og ISIS-styrkerne virkelig har kemiske våben og midlerne til at producere dem, og at de virkelig har brugt dem.

Skulle det lykkes briterne at trække præsident Trump ind i en krig i dag, på trods af Trumps gentagne løfter om, at der ikke kommer flere krige for regimeskifte, og at USA vil arbejde sammen med Rusland om at adressere den faktiske fare – nemlig terrorisme – så hersker der ingen tvivl om, at det hurtigt ville føre til Tredje Verdenskrig, og en term nuklear krig tilligemed.

Under mødet i dag i FN's Sikkerhedsråd nedlagde både Rusland

og Kina, denne gang støttet af Bolivia, ikke alene veto mod den sindssyge resolution fra USA/UK/Frankrig, men adresserede direkte den britiske ambassadør til FN som en løgner og en krigsmager. På typisk britisk vis havde ambassadøren, fordi Rusland og Kina havde vetoet tidligere bestræbelser på at lancere en krig mod Assads Syrien, givet dem skylden for at være årsag til, at disse nye, kemiske angreb havde fundet sted, idet han løj og sagde, at det var indlysende, at denne nye grusomhed blev udført af Assad.

»Deres udtalelser kan ikke tolereres«, sagde den kinesiske ambassadør. »De må holde op med at misbruge FN's Sikkerhedsråd og afholde Dem fra sådanne handlinger.« Den russiske repræsentant anklagede briterne for at »introducere provokationer, hinsides diplomatiske normer. I ønsker, at FN's Sikkerhedsråd skal låne legitimitet til jeres illegitime planer«.

Vil Tony Blairs/George Bush' løgne, der i 2003 lancerede det evige Helvede i Mellemøsten med deres illegale krig mod Irak, blive gentaget i dag? Vil det enorme potentiale for fred og udvikling gennem globalt samarbejde med den Nye Silkevej blive dræbt af endnu en britisk grusomhed, med amerikansk dobbeltspil i »perfide Albions« ondskab?[1]

Vi står ved et afgørende vendepunkt i historien. Det er præcist alle bevidste menneskers vilje til at handle i dette beslutningens øjeblik, som vil afgøre, om vi får krig eller fred, ødelæggelse eller udvikling, civilisation eller en ny Mørk Tidsalder.

Foto: Syriens præsident Assad møder Ruslands præsident Putin i Moskva, oktober, 2015. (Photo: Kremlin.ru)

[1] 'perfide (troløs; ondsksfuld) Albion (England) bør ødelægges'. (overskriften)

»Krafft Ehrickes vision for menneskehedens fremtid«

Helga Zepp-LaRouches tale på Schiller Instituttets konference i München, Tyskland, den 25. marts, 2017

Jeg er også sikker på, at, hvis Krafft Ehricke havde været her i dag, eller havde levet i vor tid, så ville han have været utrolig optimistisk med hensyn til, at hans vision, som i hans levetid ofte blev bekæmpet – ikke kun hans livs vision, men fortsættelsen af rumfart i det hele taget mødte utrolig meget opposition og modarbejdelse – at han ville erkende, at vi i dag virkelig har den strategiske konstellation, som bringer realiseringen af hans vision inden for rækkevidde. Det er allerede, i forbindelse med en tale om det kinesiske rumfartsprogram, blevet sagt, at »frøspringet« nu virkelig kommer, for kineserne har en vision om at udvinde helium-3 på Månens bagside til den fremtidige fusionsøkonomi på Jorden. Det bliver endda også diskuteret af ESA, men jeg mener, at Kina på verdensplan uddanner flest forskere og videnskabsfolk inden for rumfart, og derfor er jeg optimistisk over, at denne »leap-frogging«, altså frøspring, vil fortsætte.

Download (PDF, Unknown)

**POLITISK ORIENTERING den 23.
marts 2017:**

**Trump vil genoplive
Hamiltons, Henry Clays
og Lincolns “Amerikanske
System”**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

**Tyskland må springe med på
det Nye Silkevejs-tog!
Af Helga Zepp-LaRouche**

Det er uden for enhver tvivl en af de vigtigste, strategiske udviklinger, at både præsidenten for FN's Generalforsamling, Peter Thomson, og den nye FN-generalsekretær, Antonio Guterres, har annonceret FN's fulde samarbejde med Kinas

initiativ for Den Nye Silkevej. Guterres understregede: »Xi Jinpings vision er den eneste fremtid for menneskeheden på denne planet! FN vil samarbejde med Kina om at fremme fred og udvikling i verden, og målet er at virkeliggøre et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid.«

Det er ikke alene fuldstændig sandt, for Kinas koncept for Den Nye Silkevej har i løbet af de seneste tre et halvt år for længst udviklet sig til et unikt, strategisk initiativ, der går langt ud over oldtidens originale Silkevejs dimensioner og er blevet til en udviklingsstrategi for alle kontinenter på Jorden.

18. marts, 2017 – Mere ubehagelig kunne stemningen mellem forbundskansler Angela Merkel og den amerikanske præsident Donald Trump næppe have været under Merkels besøg i Det Hvide Hus. Ingen håndtryk for kameraerne, knap nogen øjenkontakt, og for det meste misfornøjede miner hos dem begge. Ikke alene er kemien mellem de to ikke god, men det er også åbenbart, at der i den aktuelle, transatlantiske geometri ikke kan findes nogen løsning på spændingerne. Ikke desto mindre er der en løsning i sigte, men den findes på et helt andet, højere plan: win-win-samarbejdet med Kina og Den Nye Silkevej, som både USA og Tyskland er blevet inviteret til at deltage i.

*I betragtning af, at valget af Trump betød et nederlag for Hillary Clintons neolibérale, neokonservative politik, Clinton, som Trump kaldte 'Amerikas Angela Merkel', og at Merkel blev anset for at være 'Obamas nærmeste allierede', kunne man ikke forvente, at de to ville være på bølgelængde. *New York Times* havde således følgende titel på sin dækning, 'Merkel møder Trump, forsvareren versus udbryderen'. Da en korrespondent fra *Die Welt*, under en fælles pressekonference, forsøgte at provokere Trump ved at rejse spørgsmålet om anklagerne om, at britisk efterretningstjenestes GCHQ havde aflyttet ham for Obama-administrationen, vendte Trump sig mod Merkel og kommenterede humoristisk: 'så har vi i det mindste noget til fælles'. Det høstede Trump latter for, mens fr.*

Merkel knap kunne mønstre et smil.

Lignende uoverensstemmelser kom op til overfladen ved G20-finansministermødet i Baden-Baden, hvor de ikke kunne blive enige om formuleringer omkring »protektionisme« og »fair trade«.

Dynamikken, skabt af Kinas diplomatiske initiativer for at forberede Bælt & Vej-forummet den 14.-15. maj i Beijing, er langt mere lovende. Flere end 20 statschefer, over 100 ministerdelegationer, flere end 150 ledere af store organisationer og 1200 delegationer, bestående af videnskabsfolk, industrichefer og økonomer, har allerede givet tilsagn om deltagelse. Rådgiver til det kinesiske statsråd Yang Jiechi, der har ansvaret for forberedelserne til og koordineringen af konferencen, mødtes i slutningen af februar med præsident Trump og så godt som alle medlemmerne af Trump-teamet i Washington. Kort efter kom Trumps invitation til præsident Xi Jinping, til et todages arbejdstopmøde, der skal finde sted den 6.-7. april i Mar a Lago, Trumps ejendom i Florida. Til forskel fra den japanske premierminister Abes besøg, som Trump tidligere har inviteret til sin ejendom, vil det under mødet med den kinesiske præsident ikke komme til at handle om golf, men derimod om et omfattende, amerikansk-kinesisk samarbejde om økonomiske og strategiske spørgsmål.

Under en pressekonference den 10. marts med *China Daily*, på sidelinjen af den Nationale Folkekongres i Beijing, understregede Yang Jiechi, at det er en del af konferencens mål at konsolidere en »bred, international konsensus til Bælt & Vej-initiativet«. Det er, sagde han, Kinas idé, men det bliver ikke et solonummer fra Kinas side; en bedre sammenligning ville være en symfoni, der opføres af et orkester, bestående af alle deltagende lande.

Det er uden for enhver tvivl en af de vigtigste, strategiske udviklinger, at både præsidenten for FN's Generalforsamling, Peter Thomson, og den nye FN-generalsekretær, Antonio

Guterres, har annonceret FN's fulde samarbejde med Kinas initiativ for Den Nye Silkevej. Guterres understregede: »Xi Jinpings vision er den eneste fremtid for menneskeheden på denne planet! FN vil samarbejde med Kina om at fremme fred og udvikling i verden, og målet er at virkeliggøre et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid.«

Det er ikke alene fuldstændig sandt, for Kinas koncept for Den Nye Silkevej har i løbet af de seneste tre et halvt år for længst udviklet sig til et unikt, strategisk initiativ, der går langt ud over oldtidens originale Silkevejs dimensioner og er blevet til en udviklingsstrategi for alle kontinenter på Jorden.

Ingen kan bestride, at de mange hundrede projekter, der befinder sig på forskellige stadier af realisering, i forrygende tempo er i færd med at nærme sig det koncept, som vores forlag, *EIR*, allerede i 2014 foreslog i sin omfattende, 370 sider lange rapport, **»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«**.

Med andre ord, så bliver Kina og flere end 70 nationer nu officielt støttet af FN i at virkeliggøre den Alliancefri Bevægelses gamle drøm om en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden. Og det er ligeledes ubestrideligt, at ideerne og principperne nu gennemføres på internationalt plan, som Lyndon LaRouche i over 50 år har kæmpet for, som den tunesiske diplomat dr. Ahmed Kedidi for nylig fremførte i en bemærkelsesværdig **artikel i Qatar-avisen Al-Sharq**.

Selvfølgelig står betydelige og eksistentielle trusler i vejen for denne vision om en forenet menneskehed, som hidtil kun er blevet tænkt af filosoffer som Konfucius, Sri Aurobindo, Nicolaus Cusanus eller Leibniz. Akutte eksempler ses i den ekstremt farlige konflikt omkring de nordkoreanske raketprøveaffyringer som reaktion på deployeringen af THAAD-raketforsvarssystemet i Sydkorea og de amerikansk-sydkoreanske militærmanøvrer, såvel som også den kun indledningsvist løste

krise i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien, eller krisen i Ukraine, der nu igen tilspidses. Og selvfølgelig vil denne krises pragmatikere og kulturpessimister med argumenter i Aristoteles' ånd som bevis herfor anføre, at målet med en fælles fremtid for menneskeheden er en uopnåelig utopi.

Men den direkte modsatte tankegang er nødvendig. Hvis vi, i menneskehedens fremtidige, fælles interesse, med vores bevidste viljes medvirken, beslutter os for en vision om, hvor menneskeheden skal befinde sig om 10, 100 eller 1000 år, så kan man udtænke et højere fornuftsplan, på hvilket konflikterne på et lavere plan vil være ophævet. Kinas initiativ med Den Nye Silkevej, hvori alle nationer kan deltage i et win-win-samarbejde, udgår netop fra denne tilgang.

Det vil meget snart vise sig, at Trump kun kan opfylde sit løfte om at forny USA's infrastruktur, hvis lande, der har stor ekspertise inden for dette felt, som Kina, Japan eller Tyskland, deltager i det.

Lige så klart er det, at en fortsat disintegration af Europa kun kan stoppes, hvis de europæiske nationer beslutter sig til at opbygge Balkan og Sydeuropa økonomisk sammen med Kina, inden for rammerne af Den Nye Silkevej. Konflikten omkring den Koreanske Halvø kan kun løses, hvis Nord- og Sydkorea vender tilbage til den fælles udviklingsstrategi, som den netop afsatte præsident Park, efter pres fra Obama-administrationen, havde afsluttet, hvilket kun er tænkeligt, hvis man ser de to koreanske nationer indlejret i Den Nye Silkevejs dynamik.

Og Europa ville måske igen kunne tale om et vestligt værdifællesskab, hvis det opgav det usigelige forsøg på at organisere afskyelige aftaler om opsamlingslejre, som i mellemtiden er blevet til fængsler, for flygtninge, og i stedet går med i en reel udviklingsstrategi for Sydvestasien og Afrika. Dette forudsætter imidlertid, at repræsentanterne for det arrogante, neoliberale, transatlantiske establishment

Silkevejsparadigme' i dette forår

Leder fra LaRouchePAC, 19. marts, 2017 – Donald Trumps præsidentskab, bagvasket (og aflyttet) af hele det transatlantiske establishment, fra neoliberalt til neokonservativt, er i færd med at ryste det gamle paradigme med geopolitik, globalisering og »grøn« afindustrialisering. Det britiske establishments efterretningsvæsen og statsråd (Privy Council) reagerer med ekstrem giftighed på dette og centrerer fremstødet i både EU-eliten og Obama/Soros-netværkerne omkring hurtigt at bringe Trump til fald ved hvilke midler som helst; rigsretssag, tilbagetræden eller endda mord.

Men det nye paradigme – og den »nye industrielle revolution«, som præsidenten påberåbte sig i Detroit i sidste uge – er allerede på vej fra Den Nye Silkevej. Den tilbydes Trumps USA af Kina og de eurasiske magters store initiativ med byggeri af de store, nye infrastrukturprojekter for Jordan, og med rejser til Månen og gennem Solsystemet.

Som USA's udenrigsminister Tillerson sagde under sit møde med Kinas præsident Xi i søndags, så støtter USA relationer, der er

»baseret på princippet om nul konflikt, nul konfrontation, gensidig respekt og win-win-samarbejde«.

Og som Xi svarede ham, relationer, der er *»ansvarlige over for historien og fremtidige generationer«*. Og Den Nye Silkevej tilbyder dette samme, nye paradigme til Tyskland og »Europa« – der nu er så chokeret og fjendtlig over, at Trumps administration afviser de britiske diktater om »frihandel«, miljøbeskyttelse og globalisering.

Det er af afgørende betydning, at der kommer en impuls for

dette fra USA. Men for at det kan ske, er det nødvendigt med en politisk revolution i USA, mere, end præsident Trump kan yde, mens han bekæmper angreb fra briterne og Obama. Inden for de næste 30 dage vil Schiller Instituttet, med LaRouche-bevægelsens »Manhattan Projekt« som drivkraft, mobilisere for at bringe USA ind i det nye paradigme.

Der afholdes afgørende konferencer, som fokuserer på Schiller Instituttets konference i New York City 13.-14. april. Konferencen vil præsentere både en Dialog mellem Filosofier – den reelle ensartethed mellem konfucianisme og kristendom i særdeleshed – og de historiske, strategiske muligheder i perioden, der leder frem til »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde« 14.-15. maj. New York-konferencen vil blive et vigtigt vendepunkt i denne proces.

Blandt deltagerne vil der være tre, fremtrædende, kinesiske autoriteter inden for Bælt & Vej-initiativet, eksperter inden for USA's infrastruktur og politiske personer, ledere fra LaRouche-bevægelsen og repræsentanter for diplomatiet. Den kulturelle dialog vil blive understreget af en musikalsk aften.

Manhattan-projektet vil være spydhoved for et forenet, nationalt organiseringsfremstød for at katalysere den nødvendige dynamik gennem denne konference og tilknyttede aktiviteter, for at styrke potentialet for en konsolidering af det Nye Paradigme, der udgår fra Beijing.

Samtidig må Glass/Steagall-loven genindføres i Kongressen for at bryde Wall Streets spekulationskasinos greb om den stagnerende, amerikanske, industrielle økonomi. Lovforslaget har samlet 40 sponsorer siden 1. februar; nu må et gennembrud tvinge det til afstemning i salen. De aktuelle ændringer af NASA's mission må bringes fra blot en »omprioritering« og til et nyt, forceret program for at vende tilbage til og udvikle Månen, som menneskets trædesten til Solsystemet og det fjernere rum. Præsidentens egne, \$1 billion store

infrastrukturinvesteringsplaner vil forlise uden skabelse af en statslig kreditinstitution til infrastruktur og varefremstilling, en nationalbank efter Hamiltons principper.

At støtte det nationale fremstød for LaRouches »Fire Love« er vejen til en politisk revolution for at bringe USA ind i det nye paradigme. Målet er at bære præsident Trump hele vejen til en central rolle i Beijing 'Bælt & Vej'-forummet, to måneder fra i dag.

Foto: USA's udenrigsminister Rex Tillerson giver hånd til Kinas præsident Xi Jinping før deres bilaterale møde i Beijing, 19. marts, 2017.

NYHEDSORIENTERING MARTS 2017: Tager Trump og Løkke Rasmussen til Silkevejstopmødet i Beijing?

Den 14.-15. maj vil stats- og regeringschefer mødes til et skelsættende Bælt & Vej-Forum i Beijing. Vil præsident Trump gøre Xi Jinping, Putin og de andre selskab? Vil Lars Løkke Rasmussen repræsentere Danmark og få Norden med? Under Trump har USA's militær genoptaget samarbejdet med Rusland i Syrien. Vil NATO's konfrontationspolitik blive stoppet? USA's efterretningstjenester under angreb for at gribe ind i den politiske proces. Trump ønsker at bruge 1.000 mia. dollars på infrastruktur, men 4.600-8.000 mia. dollars er nødvendigt. Kun en Glass/Steagall-bankopdeling og LaRouches tre andre love kan gøre det muligt for Trump at realisere sine valgløfter.

USA må spille sin rolle i Bælt & Vej-symfonien

Leder fra LaRouchePAC, 12. marts, 2017 – Den kinesiske regering har lanceret et globalt organiseringsfremstød for at sikre, at det forestående Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, som skal afholdes i Beijing den 14. – 15. maj, konsoliderer en »bred, international konsensus med hensyn til Bælt & Vej-initiativet«, siger den kinesiske regerings toprådgiver Yang Jiechi, der står for forberedelserne til forummet. Med en bemærkning om, at »den globale økonomi endnu ikke er kommet ud af den internationale finanskrisens dybtgående virkninger«, understregede Yang i et interview til *China Daily* den 10. marts, at »vi håber, Bælt & Vej-forummet vil være med til at bortfeje det økonomiske dødvandes skyer«, og at, allerede, »man i lande i hele verden giver førsteprioritet til realøkonomien, sektoren for varefremstilling, industrialisering og økonomisk diversificering«.

»Bælt & Vej-initiativet blev foreslået af Kina. Men det bliver ikke et solonummer fra Kinas side«, udtalte Yang. »En bedre sammenligning ville være en symfoni, opført af et orkester, der er sammensat af alle deltagerlande.«

Kina har gentagne gange gjort det klart, at Bælt & Vej-initiativet er åbent for alle nationer i verden, og det omfatter i særdeleshed USA. Som den kinesiske udenrigsminister Wang Yi udtalte den 7. marts, så bør Kina, Rusland og USA arbejde sammen for at forfølge »win-win resultater, snarere end nulsums-resultater ... Vi mener, de tre lande kan udvikle sunde og positive relationer, så vi i fællesskab kan opfylde vort ansvar over for verdensfred og udvikling«. Det er også værd at bemærke, at Yang Jiechi var den kinesiske

regeringsrepræsentant, der blev sendt til USA tidligere på året, til drøftelser med den tiltrædende Trump-administration.

»Det Nye Paradigme er ved at blive den dominerende, afgørende dynamik på planeten«, sagde Helga Zepp-LaRouche i dag til medarbejdere. »Og i betragtning af, at der er mindre end 100 dage til Bælt & Vej-forummet i maj, mener jeg, at vi bør bruge tiden til virkelig at sikre, at vi får USA til at tilslutte sig, men også får de europæiske nationer til at tilslutte sig, for dette er etableringen af et højere fornuftsplan, der virkelig kunne løse alle problemer.«

Vi må gå hurtigt frem, tilføjede hun, for hele det transatlantiske finanssystem er en krudttønde, og der er kun én løsning, og det er genindførelsen af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov, som er en del – det første skridt – af LaRouches Fire Love. Den fare, vi konfronteres med, er faren for et kaotisk kollaps af hele systemet, før vi kan få Glass-Steagall og de Fire Love på plads. Men hvis USA tilslutter sig Bælt & Vej-symfonien, kan Amerika, med sit forfærdelige infrastrukturunderskud og økonomiske kollaps, blive genopbygget på en højere, teknologisk platform, med hjælp fra Kina, Japan og andre nationer.

Vi må hurtigt få folk til at tænke på et strategisk niveau, sagde Zepp-LaRouche, og til at erkende, »at der finder en enorm, enorm forandring sted i historien. Hvilket i virkeligheden vil sige, at, hvis det lykkes at få USA – og de europæiske nationer, for den sags skyld – ind i et samarbejde med Rusland og Kina omkring den Nye Silkevej, så kan alle problemer i verden blive løst. Det betyder ikke, at de vil blive løst natten over, men de kan løses. Og det er grunden til, at Det britiske Imperium er ude af sig selv; det er grunden til, at hele kampagnen imod Trump findes. For i de seneste 25 – 26 år har City of London og Wall Street troet, de kunne bygge en unipolær verden, og nu er det forsvundet ud af vinduet. Dét paradigme er allerede gået ned, med Brexit, den italienske folkeafstemnings 'Nej', og med Trumps valgsejr. Pointen nu er derfor at konsolidere dette og sikre, at de folk, der ved alle midler forsøger at stoppe denne forandring, ikke får held til det.«

✘ Helga Zepp-LaRouche konkluderede, at der er enorm grund til optimisme.

»Men \$8 billion i infrastrukturinvestering kan ikke mobiliseres med det nuværende, bankerotte finanssystem. Men det kan fint gennemføres, hvis man skaber en nationalbank, hvis kineserne kan indsætte deres amerikanske statsobligationer i denne infrastrukturbank (nationalbanken), og hvis man har koordineret, produktiv investering efter en gennemførelse af Glass-Steagall og LaRouches tre andre love. Løsningen ligger virkelig lige for hånden. Så vi må få folk til at være optimistiske og sige til dem: 'Tiden er inde til at lette bagdelen; tiden er ind til, at man ikke sidder på sidelinjen, for jeres skæbne kan på kort sigt vendes til en langt bedre situation. Men, vi har brug for, at I handler sammen med os, nu'.«

Toprådgiver til den kinesiske regering Yang Jiechi: Bælt & Vej-initiativet er en symfoni, der opføres af alle deltagerlandene

12. mrs., 2017 – Rådgiver til den kinesiske regering, Yang Jiechi, det højtplacerede regeringsmedlem, der står for forberedelserne til det forestående Bælt & Vej Forum (BVF) for Internationalt Samarbejde den 14. – 15. maj – og som var Kinas udsending til at føre drøftelser med Trump-administrationen tidligere på året – gav et langt interview til *Peoples Daily* og *China Daily* den 10. marts, om BVF's dagsorden og mål, udgivet under titlen, »Opbygning af Bælt & Vej for win-win-

udvikling«. Her følger væsentlige uddrag:

»På det Verdensøkonomiske Forum i Davos i år, meddelte præsident Xi Jinping den 17. januar i år, at Kina i Beijing vil være vært for BVF, der sigter på at diskutere, hvordan samarbejde, opbygning af samarbejdsplatforme og fælles delagtighed i resultaterne af samarbejde, kan styrkes. Forummet vil ligeledes udforske måder til at adressere problemer, der konfronterer global og regional økonomi, skabe fornyet energi til at forfølge gensidigt sammenkoblet udvikling og få Bælt & Vej-initiativet til at yde større fordele til alle landes befolkninger ...

BVF vil blive det forum, der afholdes på det højeste niveau, siden initiativet blev lanceret for over tre år siden, og et vigtigt, diplomatisk arrangement, som Kina vil afholde i år ... Vi håber at opfylde følgende mål på BVF: for det første, at gennemgå initiativets fremskridt i detaljer, at fremvise foreløbige, vigtige høstudbytter, yderligere opbygge konsensus til samarbejde og opretholde momentum for samarbejde; for det andet, drøfte vigtige forholdsregler til at fremme samarbejde og større synenergi mellem udviklingsstrategier, intensivere partnerskab og arbejdet for gensidigt sammenkoblet udvikling; for det tredje, mens vi fremmer Kinas økonomiske og samfundsmæssige udvikling og strukturreformer, da at arbejde for at fremme internationalt samarbejde for win-win-resultater ... Ved at være værter for BVF, ser vi frem til at arbejde sammen med andre om at fremme Bælt & Vej-initiativet, lægge et solidere fundament og fremelske større konnektivitet for global, økonomisk vækst og mere intenst, regionalt samarbejde, for således at skabe større fordele for diverse lande og deres befolkninger.

Bælt & Vej-initiativet blev foreslået af Kina. Men det vil ikke blive et solonummer fra Kinas side. En bedre sammenligning ville være en symfoni, der opføres af et orkester, der er sammensat af alle deltagerlande. Dette initiativ har til hensigt at være et betydningsfuldt, offentligt gode, der er til fordel for alle lande. Det er ikke et tomt slogan, men snarere en række synlige og konkrete handlinger, centreret omkring den afgørende forbindelse med

konnektivitet og infrastrukturudvikling, som en afgørende del af økonomisk samarbejde, der er vel tilpasset behovene i lande og regioner langs med ruten.

Vi er forpligtende engageret til principperne om udstrakt konsultation, fælles bidrag og fælles fordele. Vi lægger vægt på praktisk samarbejde, win-win-resultater og skridt-for-skridt fremskridt ...

Vi har fået flere vigtige, foreløbige høstudbytter. Udviklingen af økonomiske korridorer gør støt fremskridt. Et gensidigt sammenkoblet infrastrukturnetværk er ved at tage form. Handel og investering er signifikant forøget. Samarbejde om nøgleprojekter er i gang. Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og Silkevejsfonden har ydet stærk støtte til finansielt samarbejde. De Kinesiske Jernbaners eksprestog til Europa har været i drift på det udstrakte, europæiske kontinent, lastet med varer, og har imødegået markedsbehov i landene langs ruten. Togene har ligeledes etableret kommunikations- og venskabsbroer mellem folkeslagene langs ruten, og er blevet et velkomment syn langs Bælt & Vej.

Den fælles udvikling af Bælt & Vej-initiativet er en vigtig kanal til at optrappe internationalt samarbejde, en sag, der omfavnes og fremmes af alle parterne. Initiativet skaber nye udviklingsmuligheder for at forbedre folks liv. Det er fair at sige, at dette kinesiske initiativ yder fordele for hele verden ...

Det er rigtigt, at den globale økonomi endnu ikke er kommet sig over den internationale finanskrisens dybtgående virkninger. Men når dette er sagt, så vokser momentum for bilateralt, multilateralt, regionalt og globalt samarbejde om infrastruktur, konnektivitet og bæredygtig udvikling. I lande i hele verden gives der førsteprioritet til realøkonomien, sektoren for varefremstilling, industrialisering og økonomisk diversificering ... Vi håber, BVF vil bortfeje det økonomiske dødvandes skyer og kanalisere mere optimisme til global, økonomisk vækst.

For en bedre opbygning af konsensus og fremme af samarbejde, har Kina, som tema for forummet, valgt 'Bælt & Vej: Samarbejde

for fælles velstand'. Dagsordenen vil fokusere på konnektivitet mellem politikker, transport, handel, finanssektor og befolkninger. Der vil blive ført drøftelser af nøglespørgsmål, såsom infrastruktur-konnektivitet, økonomisk samarbejde og handel, investering i industri, energi og resurser, finansiel støtte, mellemfolkelige udvekslinger, beskyttelse af miljø og natur og marint samarbejde. Rundbordsdiskussionen mellem lederne, forummets højdepunkt, vil fokusere på to emner: Synergi mellem politikker for tættere partnerskab, og samarbejde om konnektivitet for gensidigt sammenkoblet udvikling ...

Ledere fra omkring 20 lande, der repræsenterer Asien, Europa, Afrika og Latinamerika, har bekræftet deres deltagelse på forummet. Dette vidner om den store opmærksomhed og støtte, som forummet og Bælt & Vej-initiativet har fået i det internationale samfund. Vi vil også invitere ministerdelegationer fra nogle lande, repræsentanter for internationale organisationer, tidligere udenlandske stats- og regeringsledere, erhvervsledere, eksperter og akademikere, til at deltage i diskussionerne om, hvordan samarbejde kan fremmes ...

Forummet vil også opmuntre til dannelse af synergi mellem nationale, regionale og globale dagsordener for udvikling, med henblik på at bevæge verden hen imod et samfund for menneskehedens fælles fremtid, med fælles udvikling og velstand ...

Bælt & Vej-initiativet har til formål at fremme en fælles udvikling og et win-win-samarbejde. Kina har ikke til hensigt at monopolisere alle fordelene eller sågar tage 'broderparten', men vil arbejde sammen med partnerlande om at gøre kagen større og dele den ligeligt. I denne proces vil vi, gennem styrket samarbejde mellem parterne, bidrage til det internationale samfund, så vel som også fremme reformer og udvikling hjemme.«

Foto: Den kinesiske regerings toprådgiver og højtplacerede diplomat, Yang Jiechi, sammen med USA's udenrigsminister Rex Tillerson, under førstnævntes besøg i Washington, 28. februar, 2017.

**RADIO SCHILLER, 13. marts
2017:**

**100 dage til Silkevejstopmøde
i Beijing:**

Vil Lars Løkke deltage?

**De transatlantiske nationer
konfronteres**

**med finanssammenbrud og
borgerkrig**

**– Trump må gå ind for Glass-
Steagall**

**og tilslutning til den Nye
Silkevej**

Leder fra LaRouchePAC, 5. marts, 2017 – Alt imens hysteriet med den »farvede revolutions« angreb på Donald Trump fortsætter i hele Europa og i USA, så er sandheden bag denne »nye McCarthyisme« også ved at komme frem.

Udtalelser om et muligt mord på Trump er fremkommet i flere europæiske pressemedier og i blogosfæren. Obamas justitsminister Loretta Lynch, der nægtede at fængsle bankiererne for deres forbrydelser med hvidvask af narkopenge og med at ødelægge den amerikanske økonomi, har nu offentligt opfordret til voldelige demonstrationer og bemærker, at, i tidligere tider, »blødte folk og ja, nogle af dem døde. Dette er hårdt. Alt, hvad der er godt, er hårdt. Vi har gjort dette før. Vi kan gøre det igen.« At sammenligne det Obama/Soros-anførte kupforsøg med borgerrettighedsbevægelsen er både en løgn og en afskyelighed. Den eneste, legitime sammenligning er med det voldelige kup i Ukraine i 2014, anført af nynazister, som *EIR* har dokumenteret, blev kørt af netop de selvsamme agenter (Se *EIR*'s rapport, »Obama-Soros 'farvede revolutioner'; Nazi-kup i Ukraine, 2014; USA, 2017?«)

Det er ikke det indbildte angreb på »vore vestlige værdier«, der er drivkraften bag dette kupforsøg, men snarere det desperate Britiske Imperium og dets aktiver i USA, der er rædselsslagne over, at imperieopdelingen af verden, der er afgørende for at opretholde deres bankerotte, vestlige finanssystem gennem krige og nedskæringspolitik, trues af Trumps bestræbelser på at bringe USA ind i et samarbejde med Rusland og Kina. Et sådant samarbejde, der vil forene verden gennem et nyt paradigme, baseret på fred og udvikling, vil ikke have plads til de spekulative finansinstitutioner, hvis fremgang beror på hasardspil, narkopenge og krige. Trump gør forberedelser til at mødes med både Putin og Xi Jinping i de kommende måneder. Samarbejde omkring bekæmpelse af terrorisme og USA's tilslutning til den Nye Silkevejsproces ville betyde enden på Imperiet – måske for altid.

Men Trump har endnu ikke opfyldt sit kampagneløfte om at genindføre Glass-Steagall for at afslutte det tyranni, der begås af Wall Streets »for store til at lade gå ned«-banker, der har suget kreditten ud af hele det transatlantiske finanssystem for at nære deres derivatboble. Denne boble er nu

en halv gang større end den, der eksploderede i 2008 som følge af den sindssyge genforsikring af subprime-ejendoms lån og andre værdiløse, spekulative værdipapirer. Hvis præsidenten skal lykkes med at genopbygge den amerikanske økonomi og gøre en ende på den værste narkokrise i nationens historie, må han omgående genindføre de finansielle principper, i Hamiltons tradition, som har været drivkraften bag alle amerikanske perioder med fremskridt.

✘ Franklin Roosevelts Glass/Steagall-angreb på Wall Street er modellen – den eneste model – der kan forhindre den langt værre, finansielle nedsmeltning, der nu truer det europæiske og amerikanske banksystem. Kun ved hjælp af dette indledende, første skridt vil en genindførelse af solide og fornuftige principper for bankpraksis – som dirigerer statslig kredit til industri, landbrug, infrastruktur og en genindførelse af videnskabeligt fremskridt – atter være i stand til at gøre Amerika stort igen. Det er den effekt, som **LaRouches Fire Love** har.

Muligheden for en sådan revolutionær transformation af nationen og verden har aldrig været større end den er i dag. Kampagnen, der har til hensigt at bringe Trumps præsidentskab til fald, har ikke held til at overbevise det amerikanske folk. Efter at Trump anklagede Obama, og Obamas »oversiddere« i efterretningssamfundet, for at køre løgnkampagnen, der anklager Trump for ulovlige bånd til Rusland, måtte *New York Times* indrømme præcis dette. I en artikel fra 2. marts forklarede *NYT* Obama-administrationens anbringelse af hemmelige (og falske), udokumenterede efterretninger i officielle dokumenter, hvor de sænkede hemmelighedsgraden med det formål at maksimere disses cirkulering og forberedte efterforskninger for kriminelle handlinger, baseret på disse løgne.

Nu har Trump anklaget Obama for at aflytte hans kontorer i Trump Tower under kampagnen og tilføjet, at »dette er Nixon/Watergate« og »dette er McCarthyisme«. Han har krævet,

at Kongressen udfører en tilbundsgående efterforskning. Obamas chef for den nationale efterretningstjeneste, James Clapper – bedst kendt for sin løgn over for Kongressen i 2013, hvor han benægtede, at efterretningssamfundet overvågede millioner af amerikanere (afsløret som løgn af Snowden-afsløringerne) – optrådte i dag på NBC's »Mød Pressen« for at benægte, at der fandt en sådan aflytning af Trump Tower sted (selv om han denne gang var lidt mere forsigtig og sagde, »så vidt jeg ved«). Vi får se.

Aktivistteams fra LaRouchePAC deltog i pro-Trump møder i hele landet søndag, hvor de både oplevede en høj grad af anerkendelse af LaRouches år med at afsløre Obamas forbrydelser og også en åbenhed over for bestræbelserne på at få Demokrater og Republikanere til at kræve, at Trump går frem med sit løfte om at genindføre Glass-Steagall. Men aktivisterne bemærkede, at befolkningen, ligesom Kongressen, er selvisk optaget af partiske angreb uden meget hensyn til, eller blot begreb om, afgørende politiske spørgsmål. Indgriben med LaRouches Fire Love har aldrig været mere presserende. Med det transatlantiske banksystem, der er rede til at sprænges, og de hektiske bestræbelser på at fremprovokere en borgerkrig eller et kup i USA, har vi ikke tid til mangel på klarhed.

Som Helga Zepp-LaRouche i dag sagde til medarbejdere: »Dette er vores livs største kamp. Folk bør ikke opføre sig dumt.«

Foto: New Yorks Børs.

Vil kun nogle få ledere fra

EU deltage i Silkevejsforum i Beijing?

25. feb., 2017 – Pr. dags dato er der kommet tilsagn til deltagelse af ledere fra Storbritannien, Frankrig, Italien og Schweiz i Bælt & Vej Forum, der skal afholdes i maj måned i den kinesiske hovedstad. Der foreligger f.eks. endnu ingen indikation på, at Tyskland også vil deltage. Mangler der interesse fra den europæiske side, som også i øjeblikket har EU-kommissionen, der undersøger, hvorvidt de kinesiske investeringer i infrastruktur i flere Balkan-lande, er »lovlige«? (Se: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=18106>)

En artikel, udgivet af Singapores S. Rajaratnam School of International Studies, stillede allerede i marts sidste år spørgsmålet, om EU allerede var kommet for sent til Bælt & Vej-toget. Artiklen nævnte forskellige perspektiver og synspunkter blandt europæiske hovedstæder, og manglen på en fælles EU-stemme om Kinas planer.

»EU's befolkning er stadig ikke særlig bevidst om initiativet med OBOR (One Belt, One Road – Bælt & Vej)«, iflg. artiklens forfattere. De kritiserede også de europæiske medier for at fokusere for meget på kinesiske fusioner og erhvervelser, snarere end at analysere fordelene ved en langsigtet relation, baseret på en bedre forståelse af gensidige værdier og interesser. Holdningen hos medier og eliten i Europa har tilsyneladende ikke ændret sig meget siden da.

Den pågældende artikel indikerede ligeledes, at Kina havde brug for at opdatere sin diplomatiske indsats over for offentligheden om Bælt & Vej-initiativet, for at være med til at opbygge tillid blandt europæere. Bælt & Vej-forummet i maj måned i år burde kunne give Kinas ledere en platform til at gøre præcis dette.

Betydningsfuldt kinesiske månedsmagasin om udenrigspolitik udgiver artikel af EIR's Bill Jones

25. feb., 2017 – *China International Studies*, en engelsksproget publikation fra Kinesisk Institut for Internationale Studier, som arbejder under det Kinesiske Udenrigsministeriums regi, udgav i deres januar-februar 2017 udgivelse (nr. 62) en artikel af EIR's Bill Jones, med titlen, »Bælt & Vej-initiativet – Kortlægning af en ny kurs for menneskeheden«.

I artiklen gennemgår Jones 'Bæltet & Vejens' historie og bemærker Helga Zepp-LaRouches og Schiller Instituttets arbejde i begyndelsen af 1990'erne for at promovere projektet med den Eurasiske Landbro efter Sovjetunionens fald, og som førte frem til konferencen i 1996 i Beijing, der blev sponsoreret af det Kinesiske Ministerium for Videnskab og Teknologi. Jones nævner også arten af dirigistisk politik, i Hamiltons tradition, som Kina (og andre asiatiske lande) har benyttet til at gennemføre sin strategi for udvikling. Jones diskuterer også finanskrisens art i løbet af de seneste to årtier, hvor verden blev sat på en nedadgående kurs, som blev vendt omkring af Kinas lancering af 'Bæltet & Vejen' og oprettelsen af nye finansinstitutioner, som Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og den Ny Udviklingsbank ('BRIKS-banken').

Jones bemærker, at Kinas udvikling og den fortsatte udvikling af lande som Rusland og Indien, har skabt en situation i

verden, hvor USA's traditionelle rolle som en »verdensleder« har ændret sig og skabt et behov for en ny form for global styrelse. Idet han skitserer udviklingen af finanskrisen og G7's manglende evne til at løse den, viser han, hvordan det blev nødvendigt at samle en bredere gruppe af nationer for at tackle denne krise. Dette var oprindelsen til G20, der under deres seneste møde, med Kina som vært, vedtog et program for eliminering af fattigdom på globalt plan. Post-Bretton Woods-strukturen er slut, skriver Jones, og der er derfor behov for at skabe en økonomisk verdensorden af en anden art.

Han bemærker Kinas vægt på en win-win-situation, der, idet den kommer fra en anden, kulturel matrix, ikke ønsker at videreføre geopolitikkens gamle nulsumsspil.

Artiklen slutter med et citat af Konfucius,

»Det overlegne menneske er sig retfærdighed bevidst, det underlegne menneske er sig fordelagtighed bevidst«.
(Kursivering red.)

Jones skriver: »Bælt & Vej-initiativet handler, på et dybt plan, om spørgsmålet om 'retfærdighed' inden for økonomiske anliggender, og som karakteriseres af præsident Xis uophørlige understregning af 'Bæltet & Vejens' fremtræden som et 'win-win'-samarbejde. De regionale projekter udvikler sig således til at blive en verdenslandbro, skriver han, og den nye Trump-administration, med sin vægt på byggeri af infrastruktur i USA, kunne meget vel udvide Bælt & Vej-perspektivet til at omfatte Nordamerika, som således ville være til fordel for USA selv, og for verden.«

Foto: EIR-korrespondent, og leder af EIR's Washington-kontor, Bill Jones, her som taler ved en konference i World Forum of China Studies, november, 2015.

Video: En Ny Æra for USA: LaRouches Fire Love. Fuld dansk tekst

Forestil jer, at vi lever i et samfund, der har forpligtet sig til at opnå fusion og implementere dens fordele.

Hvordan ville det, at være en del af et sådant samfund, forme dets borgeres selvopfattelse? Et menneskeliv har konsekvenser og betydning, der varer ud over den fysiske død – i det mindste potentielt. Ved at vedtage en mission for opnåelse af fusion, omsætter vi et af Hamiltons mål i praksis, hvor han skriver, at, »at værdsætte og stimulere det menneskelige intellekts aktivitet gennem at mangfoldiggøre objekterne for foretagsomheden, er ikke blandt de mindst betragtelige af de midler, ved hvilke en nations rigdom kan fremmes. Selv ting, der i sig selv ikke er fordelagtige, bliver det undertiden gennem deres tendens til at fremprovokere en anstrengelse. Enhver ny scene, der åbnes op for menneskets geskæftige natur for at vække det og hævde sig, udgør en tilgang af ny kraft til lageret af bestræbelse.« – Få det til at ske!

Download (PDF, Unknown)

Download (PDF, Unknown)

»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, en guidet rundtur

Video; introduktion v/Helga Zepp-LaRouche.

Der er stadig mange mennesker, der siger, at denne vision blot er en drøm – at det er umuligt. De nationer, hvor nutidens stormagter kæmper mod hinanden i geopolitiske stedfortræderkrige, såsom Yemen og Syrien, vil imidlertid fortælle dig, at det er det nuværende paradigme, der er umuligt og ikke kan fortsætte.

Opførelsen af Verdenslandbroen ville betyde en økonomisk og kulturel renæssance for planeten, et nyt paradigme for menneskeheden. Projekterne og de økonomiske hovedkoncepter, der præsenteres i denne rapport, er i sandhed det udkast, ud fra hvilket førende regeringer i hele verden arbejder; udfordringen består nu i at bringe USA tilbage til sine rødder og transformere det til en magtfuld allieret for denne nye, økonomiske orden.

Download (PDF, Unknown)

Dette er et historisk øjeblik, hvor

vi kan ændre verden og historien.

Opfordring til International aktionsdag 23. februar.

Af Helga Zepp-LaRouche

Det er, hvad denne aktion faktisk handler om: Hvordan kan vi optrappe denne kamp for grundlæggende set at skabe en situation, hvor Trump, når han holder sin Tale om Nationens Tilstand (28. feb.), inkluderer Glass-Steagall, den ægte Glass-Steagall, og ikke en eller anden udvandet 'ring-fencing' (intern bankopdeling), en Volcker-regel, eller noget som helst andet.

Dette er alt sammen ekstremt vigtigt, for vi vil udgive et dossier om Soros, der præcis viser, hvorfor dette apparat, der laver kupforsøget imod Trump-administrationen, er nøjagtig det, man gjorde i Ukraine; og jeg beder jer om at deltage i en aktionsdag den 23. februar, som er treårsdagen for kuppet i Ukraine, Maidan, der førte til kuppet. Og jeg beder jer også om at være med til at udsende viden om, hvad Soros-apparatet er, der står bag dette kup i USA.

Det følgende er Helga Zepp-LaRouches indlæg fra LaRouchePAC Internationale Webcast, den 17. februar. (Se hele webcastet)

Lad mig sige godaften til jer alle. Det er en glæde at kunne tale med jer. Jeg vil tro, de fleste af jer så præsident **Trumps pressekonference** i dag, der helt åbenbart beviser, at dette er en meget aktiv og fyrig person, der ved, hvordan man håndterer en uregerlig medieflok. Jeg syntes, det var ret morsomt, og jeg nød at se i hvert fald et par minutter af det, for det viser, at dette virkelig er et meget interessant

øjeblik i historien. For han sætter sig ikke bare ned og accepterer, at der rent faktisk er et kup i gang imod ham. Jeg mener, at dette er meget alvorligt. Det gamle establishment, det neoliberale, neokonservative, unipolære verdensetablissement, både i USA og Europa, er *fuldstændig* fra koncepterne. De vil ikke acceptere den kendsgerning, at Trump blev valgt, og de er helt åbenlyst involveret i et forsøg på at få Trump ud af Det Hvide Hus. I al fald, enten et kup, et militærkup, som der er blevet talt om, en rigsret, eller værre endnu, som chefredaktøren for den tyske, liberale avis, *Die Zeit*, sagde på et talk show; han sagde: »Mord i Det Hvide Hus«. Jeg mener, det er fuldstændig skandaløst, at chefredaktøren for den såkaldte mainstream-avis siger sådan noget.

Men det, der foregår, er meget alvorligt. For de har indsat George Soros, der ikke er andet end et instrument for Det britiske Imperium; og George Soros, der er opfinderen af, eller finansmanden bag, konceptet med 'farvet revolution', med andre ord, manden, der finansierer alle former for borgergrupper, NGO'er, og andre grupper, for, hvordan man fremkalder regimeskifte. De har været involveret i dette i størstedelen af tiden efter Sovjetunionen, i mange lande i Østeuropa; i Ukraine i 2004, med den Orange Revolution; i Georgien med Rosenrevolutionen; og senere, det Arabiske Forår; de forsøgte en Hvid Revolution i Rusland, der slog fejl; de forsøgte den såkaldte Gule Revolution med gule paraplyer i Hongkong imod Kina, der slog fejl. Det, vi i øjeblikket ser i USA, er præcis den samme form for organisation, finansieret af Soros, og den har virkelig til formål at omstøde dette valg [af præsident Trump]. Det er meget alvorligt.

Og hele den historie med, at det var Rusland, der 'stjal' det amerikanske valg, er selvfølgelig fuldstændig latterlig. Det var Hillary, der helt på egen hånd tabte valget. Hun talte om mennesker i det amerikanske midtvesten og rustbæltet, om de såkaldte »ynkværdige«, om de mennesker, der »ikke klarede

det«. Det var disse mennesker, der stemte på Trump. Det, som dette etablissement absolut nægter at se, er, at det var *deres* politik for neoliberalisme, for skabelse af krig i Mellemøsten, baseret på løgne, i Irak, Afghanistan, Libyen og Syrien – hvilket er årsagen til, at vi har en gigantisk flygtningekrise i Europa; denne flygtningekrise var ikke årsagen til, men udløseren af Brexit, Storbritanniens udtræden af EU. Og mere fundamentalt; det var dette udsnit af den britiske befolkning, som følte, at de ikke længere blev repræsenteret af den Europæiske Union, og det var grunden til, at de ville ud. Det var i princippet nøjagtig samme grund til, at folk i USA ikke ville have Hillary, men stemte på Trump.

Hvis man ser på det fra et strategisk standpunkt; se ikke på det ud fra den interne, amerikanske situation, som i øjeblikket er meget polariseret. Se på massemedierne; aldrig har vi set et sådant hysteri i vores levetid. Så se ikke på det ud fra et internt, amerikansk standpunkt; se først på det ud fra et strategisk standpunkt. Og ud fra dette standpunkt kan man sige, at, alt imens Trump helt sikkert gør nogle ting, der ikke er perfekte; men det vigtigste spørgsmål er, at Trumps valgsejr betyder en mulig løsning på faren for krig. Hvis det var fortsat med Obama og Hillary, ville vi nu stå på en kort lunte til Tredje Verdenskrig, fordi hele inddæmningen af Rusland, af Kina, hele ideen med flyveforbudszoner over Syrien, på meget kort sigt ville have bragt os frem til en konfrontation med Rusland og Kina.

Trump's første aktiviteter af diplomatisk art er meget, meget positive, for han havde gode ordvekslinger med Xi Jinping, den kinesiske leder, og han karakteriserede diskussionerne som ekstremt venskabelige, ekstremt varme; og kineserne gav udtryk for den samme mening efter telefonsamtalen for et par dage siden.

Dernæst var der den japanske premierminister Abes besøg i USA, og de aftalte massive investeringer fra japanske selskaber i infrastruktur i USA; og Kina tilbød ligeledes at investere

massivt i genopbygningen af den amerikanske infrastruktur. Trump havde jo lovet at investere \$1 billion i USA's infrastruktur, men ser man på den amerikanske infrastrukturens faktiske tilstand, så kan alle ganske klart se, at \$1 billion ikke rækker. Kinesiske eksperter har sagt, at der behøves \$8 billion, og Kina ville være villig til at investere en meget stor del af dette; og tilsammen ville Kina og Japan være i besiddelse af den fornødne industrielle kapacitet til at genopbygge den amerikanske infrastruktur på en meget effektiv måde, og på kort tid.

Den indledende korrespondance mellem Tillerson, den nye, amerikanske udenrigsminister, og den russiske udenrigsminister Lavrov, der i dag mødtes i Bonn i forbindelse med G20, er ligeledes omhyggeligt, forsigtigt positive tegn på, at de mener, de kan arbejde sammen, og de ting, der skal overvindes, er selvsagt enorme, men dette er positive første skridt.

Ser man på det strategisk, så har USA's Trump-administration sagt, at de ikke er modstandere af Japans bestræbelser på at få gode relationer med Rusland. Premierminister Abe var i Rusland; han vil besøge Rusland yderligere to gange i år. Putin besøgte Japan i december. De samarbejder nu økonomisk om at udvikle Kurilerne, de såkaldte nordlige territorier; og Abe ønsker at underskrive en fredstraktat med Rusland i løbet af sin embedstid, dvs., inden for de næste par år.

Hvis USA har en positiv holdning over for Ruslands forbedring af relationerne med Japan, og hvis USA samtidig har lovende tegn på at forbedre relationerne med Kina, og Rusland og Kina arbejder rigtig godt sammen; og hvis USA dernæst kommer til en positiv aftale med Rusland, så har vi det! Så vil vi, for første gang i – jeg ved ikke hvor længe, måske for første gang i historien, nogensinde – så har vi muligheden for at rette op på relationerne mellem denne verdens stormagter, og vi har en reel mulighed for at eliminere faren for krig for altid.

Dette er ekstremt vigtigt, for hvad er vigtigere end

menneskeslægtens eksistens og perspektivet om at eliminere krig for evigt! I de termonukleare våbens tidsalder kan krig ikke længere være en måde at løse konflikter på.

Så dette er alt sammen meget positivt. Og Lyndon LaRouche, min mand, havde en meget positiv holdning til alle disse udviklinger, da han i løbet af de seneste dage blev briefet om dem. Han sagde, »Lad være med at gå i panik, lad være med at falde for massemediernes dækning. Det går alt sammen i en meget positiv retning.« Jeg mener, at der absolut er god grund til optimisme; og måden, hvorpå Trump responderer til dette kupforsøg; han siger, at det er efterretningssamfundet, der lækker klassificeret information til medierne; de deler det ud som slik, og der bør indledes en undersøgelse for kriminelle aktiviteter mod dem, der gør det. Og det er præcis den rette holdning.

Dette er et stort slag, for Trump-administrationen er selvsagt endnu ikke kommet på plads – mange udnævnelser [til regeringsposter] hænger stadig i luften, og nogle af dem er selvsagt problematiske, inklusive den meget store repræsentation af Wall Street, hvilket er et problem.

Det er derfor ekstremt vigtigt, at vi optrapper denne kampagne. Der finder en masse bevægelse sted i Kongressen. Vi så senator Cantwells tale, hvordan hun modsatte sig Mnuchin til posten som finansminister. Der foregår en masse bevægelse.

☒ Der er diverse medlemmer af delstatskongresserne, der implementerer ikke alene resolutioner for Glass-Steagall, men i realiteten det, der er Lyndon LaRouches Fire Love: først og fremmest Glass-Steagall; for det andet, en nationalbank (statsejet bank) til udstedelse af kredit; for det tredje, et kreditsystem, og for det fjerde, en forøgelse af arbejdskraftens produktivitet gennem at fokusere på opnåelse af fusionskraft og rumteknologi, på basis af internationalt samarbejde. For, det er nødvendigt at forøge produktionsapparatets og arbejdskraftens produktivitet. Der er

mange delstats-kongresser, jeg tror seks eller syv på nuværende tidspunkt, der har vedtaget disse **Fire Love**.

Det er, hvad denne aktion faktisk handler om: Hvordan kan vi optrappe denne kamp for grundlæggende set at skabe en situation, hvor Trump, når han holder sin Tale om Nationens Tilstand (28. feb.), inkluderer Glass-Steagall, den ægte Glass-Steagall, og ikke en eller anden udvandet 'ring-fencing' (intern bankopdeling), en Volcker-regel, eller noget som helst andet.

Dette er alt sammen ekstremt vigtigt, for vi vil udgive et dossier om Soros, der præcis viser, hvorfor dette apparat, der laver kupforsøget imod Trump-administrationen, er nøjagtig det, man gjorde i Ukraine; og jeg beder jer om at deltage i en aktionsdag den 23. februar, som er treårsdagen for kuppet i Ukraine, Maidan, der førte til kuppet. Og jeg beder jer også om at være med til at udsende viden om, hvad Soros-apparatet er, der står bag dette kup i USA.

Jeg vil lade det være godt med disse indledende bemærkninger, så I kan sige, hvad I vil, og dernæst kan vi diskutere det. Men jeg kan forsikre jer om, at [det drejer sig om] kampen i USA nu, for ikke alene at beskytte Trump-administrationen mod at blive kuppet og afsat, men for rent faktisk at sikre, at det potentiale, som denne administration repræsenterer, bliver implementeret. For muligheden for, at USA går i samarbejde med Kina, går med i Silkevejen, ikke alene ved at forlænge Silkevejen ind i USA gennem infrastrukturbyggeri, men ved også at samarbejde med Rusland og Kina i andre dele af verden. For eksempel i Mellemøsten, hvilket kun disse magter i fællesskab kan præstere; eller om industrialiseringen af Afrika, som Kina allerede har indledt med mange, mange spændende projekter. Japan er involveret; Indien er involveret, og vi må få USA til at gå med i det, som FN netop har kaldt »menneskehedens fælles fremtid i Afrika«.

Ale disse store nationer må bringes til at arbejde sammen for hele civilisationens almene vel, og dette er inden for rækkevidde. Dette er meget spændende. For jeg mener, at vi står ved øjeblikke i historien, hvor, hvis folk har en god plan, så kan de ændre verden, og de kan ændre historien.

»Vælg derfor livet« – Den nye aftale mellem nationer

EIR, 7. februar, 2017; af Tony Papert – Præsident Trumps topmøde med Japans premierminister Shinzo Abe den 10.-11. februar, tilbyder USA muligheden for at slutte sig til det store, nye, eurasisk-centrerede system med samarbejde i det 21. århundrede – som inkluderer Japan, Kina, Rusland og de flere end 70 andre nationer, med en samlet befolkning på 4,4 mia., der har tilsluttet sig Kinas »Bælt-og-Vej-initiativ« (Belt and Road Initiative, BRI) med udviklingskorridorer i hele verden. Det er indikerende, at Abe til dette forestående topmøde har forberedt en mulig pakke, der omfatter japanske investeringer i højteknologi i USA, som kan skabe hundredetusinder af gode jobs.

Japanske medier rapporterer, at premierminister Abe har forberedt en plan, der inkluderer investeringer i stor skala i højhastighedstog i Texas og Californien, sammen med andre infrastrukturinvesteringer, så vel som også gensidigt samarbejde henimod opnåelse af avanceret kernekraft og andre, banebrydende teknologier.

Japans udarbejdelse af denne pakke til Washington må forstås som et biprodukt af de revolutionære aftaler, der er truffet mellem Japan og Rusland i løbet af de seneste måneder. De to

lande har befundet sig i forhandlinger om en fredsaftale; de har officielt været i krig med hinanden i over 70 år. Men disse »fredsforhandlinger« tager en unik form: de ville aldrig have været mulige uden for sammenhængen med den nye, eurasiske-centrerede aftale mellem nationer – en aftale, som de fleste amerikanere stadig er fuldstændig ubevidste om.

☒ *Billede: Den russiske præsident Vladimir Putin (venstre) og Japans premierminister Shinzo Abe under en fælles pressekonference under Putins besøg i Japan i december, 2016.*

Putins Rusland og Japan har besluttet at overvinde en umedgørlig territoriestrud ved, at de to nationer kommer til en forståelse og til at have tillid til hinanden gennem stadig tættere, massivt økonomisk samarbejde, der er i begge interesser. Da premierminister Abe mødtes med præsident Putin i Vladivostok på Ruslands Stillehavskyst i september sidste år, foreslog han otte punkter for økonomisk samarbejde, som omfattede store, japanske investeringer for at være med til at udvikle det Russiske Fjernøsten (eller det østlige Sibirien). Da Putin gengældte besøget i december, blev disse otte punkter bekræftet og udviklet mellem dem. Desuden aftalte de fælles, økonomisk udvikling af det omstridte område, Kurillerne. En endegyldig løsning af striden om statstilhørsforholdet vil følge den intensiverede tillid, som vil blive et resultat af dette samarbejde.

☒ *Billede: Verdenslandbroen, med hovedudviklingskorridorer (højhastighedsjernbaner, nye vandveje m.v.), der vil forbinde hele det eurasiske kontinent og, gennem Beringstrædetunnelen (øverst til højre), forbinde hele Eurasien til de amerikanske kontinenter. (Google Earth.)*

Da præsident Putin foreslog denne enestående kurs i det 21. århundrede for forhandlinger med Japan, havde han naturligvis

i tankerne den kinesiske præsident Xi Jinpings lancering i 2013 af Bælt-og-Vej-initiativet, en revolutionerende vision for infrastruktur-udviklings-korridorer, der forbinder hele Eurasien og spreder sig ind i Mellemøsten og Afrika og, via Beringstrædetunnelen, ligeledes ind i begge amerikanske kontinenter. Som vi har rapporteret, så er Bælt-og-Vej-initiativet en følge af de forslag til en politik, som Lyndon og Helga LaRouche uophørligt har kæmpet for siden 1988.

Som præsident Putin selv bemærkede, så var hans andet referencepunkt for denne nye kurs for forhandlinger med Japan, »Traktaten om Godt Naboskab og Venskabeligt Samarbejde mellem Folkerepublikken Kina og Den Russiske Føderation«, som, efter tredive års forhandlinger, blev underskrevet i 2001 – forhandlinger, der, med stadig større tillid mellem de to sider, stadig pågår i dag på en tættere og mere intensiv måde. Denne traktat fra 2001 var en forudsætning for BRI, alt imens forhandlingerne om denne traktat direkte affødte Shanghai Samaarbejdsorganisationen, et andet, betydningsfuldt element af konstellationen i den nye verden, som nu er åben for USA at tilslutte sig.

De eurasiske nationer, under anførsel af Rusland, Kina og nu Japan, siger til USA: »Vi har åbnet op for en ny måde at leve på. Vi I acceptere det og gå med?« Her vil præsident Trump ikke blive et problem, sagde Lyndon LaRouche den 6. feb. til medarbejdere. Snarere vil USA's tilslutning til denne nye aftale mellem nationerne blive den måde, hvorigennem den nye, amerikanske præsident kan opfylde sit kampaneløfte om, at ingen amerikaner, der ønsker at arbejde, ikke vil være i stand til at finde et job.

Vi har kun en kort tidsperiode, i hvilken vi kan konsolidere dette, sagde LaRouche. Vi har en solid gruppe ledere, der har indgået en beslutsom aftale om principperne for handling; de må konsolideres som en enhed. Det, der kunne ødelægge dette, vil være, hvis en tredjepart fik mulighed for at bryde ind og forsøge at påtvinge sine egne, afvigende principper.

De principper, der behøves, udgøres af LaRouches »**Fire Nye Love**«. De oprindelige, ledende kræfter har udvalgt sig selv. Andre, der ønsker at komme med, må kvalificere sig; de kan ikke få lov til bare at gå ind. Vi må træffe denne beslutning.

Her kan man høre den hårdkogte læser spørge, »Jamen, hvad er chancerne for dette?« Dette spørgsmål afspejler fejlagtige læresætninger om såkaldt 'sandsynlighed', imod hvilke Albert Einstein uophørligt kæmpede i årtier frem til sin død i 1955. Statistikere er mislykkede matematikere, lige såvel som, at matematikere er fejlslagne menneskelige væsener. Deres fejlagtige begreber om sandsynlighed er især åbenbare, når de anvendes på menneskelige anliggender, som her.

Forstil dig, at du er i færd med at gå over gaden, og et køretøj i høj fart kører over for rødt lys og har direkte kurs mod dig, med trussel om at køre dig ned. Vor ven statistikeren ville læne sig over og spørge dig i øret, »Hvad er de sandsynlige odds for, at du vil overleve dette?«

Ovenstående artikel publiceredes første gang i EIR, 10. februar, 2017. Artiklen har ikke tidligere været udgivet på dansk.

**»Nu har menneskeheden
muligheden for at blive
voksen«
Af Helga Zepp-LaRouche.**

Tale ved Schiller Instituttets konference i Manhattan, New York, 4. februar, 2017

I stedet for at træne en meget mistænkelig og tvivlsom libysk kystvagt til at holde flygtningene tilbage i Afrika, ville det så ikke give bedre mening, hvis de europæiske nationer gik sammen med Kina og andre, som Japan og Indien, der allerede er involveret i Afrika, om udviklingen af det afrikanske kontinent?

Præsident Xi Jinpings formulering, at det, vi må bygge, er et fællesskab – et samfund – for menneskehedens fremtid, baseret på win-win-samarbejde, er præcis måden at se dette på. Dette er ikke et nulsumsspil, hvor én nation vinder, og de andre taber; men det er derimod et nyt perspektiv, hvor alle lande på denne planet kan arbejde sammen for alles fordel.

Download (PDF, Unknown)

RADIO SCHILLER den 6. februar 2017: Kampen om indholdet i Trumps

præsidentskab og den nye verdensorden

Med formand Tom Gillesberg

**POLITISK ORIENTERING den 2.
februar 2017:
Vil Trump lave alliance med
Rusland og indføre
Glass/Steagall –
eller knuses af økonomisk
kollaps?**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Kinas Bælt-og-Vej vil omforme

verdensøkonomien

29. jan., 2017 – Økonomen Jean-Pierre Lehmann erkendte, selv om han er 'globalist', realiteten med Kinas »win-win«-politik ved, på en konference i Bukarest den 27. jan., at udtale, at verden kunne drage stor fordel af Kinas Bælt-og-Vej-initiativ. »Kinas udenrigspolitik kunne omforme en stor del af verdensøkonomien«, sagde han, iflg. en artikel i *Xinhua* i går.

Han forudsagde, at Bælt-og-Vej-initiativet i betydelig grad »vil omforme den globale, økonomiske udvikling«.

Han bemærkede, at Kinas Bælt-og-Vej, som blev foreslået i 2013, har planer om at opbygge et udstrakt handels- og infrastrukturnetværk, der vil forbinde Asien med Afrika og Europa. Han påpegede, at dette initiativ allerede støttes af flere end 100 lande og internationale organisationer.

Lehmann sagde, at dette initiativ til \$2,5 billion kunne skabe enorme økonomiske fordele for verdensøkonomien. Han påpegede, at den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, havde tiltrukket selv USA's allierede, på trods af Obamas bestræbelser på at forhindre dem i at tilslutte sig. Han tilføjede, at Kina har etableret 110 økonomiske zoner i 50 lande. Han sagde, at en Silkevejs-konference i Xi'an havde tiltrukket 500 deltagere fra 52 lande.

Han sagde også, at, frem til 2030, ville Kina blive en højindkomst-økonomi med stærke, harmoniske relationer, og som havde kreativitet og ideernes magt som sin drivkraft. »Den kinesiske økonomi skabtes med muskler, men nu er det mere med hjernen, men det er der mange, der ikke forstår!«

Han bemærkede: »I Kina sker tingene nu i et forbløffende hurtigt tempo.«

RADIO SCHILLER, 23. januar, 2017:

Til præsident Trump: Det er ikke "Amerika Først", men Menneskehedens Fælles Fremtid

Med formand Tom Gillesberg

Trumps ankomst er en global udvikling, om han erkender det eller ej

Leder fra LaRouchePAC, 22. januar, 2017 – Fra Tysklands udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier lyder et klagende, men sandt råb, i en kronik i dag i Bild am Sonntag: »Der er meget, der står på spil i dag – med valget af Donald Trump er den gamle, 20. århundredes verden endegyldigt forbi.«

Og fra Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger, som i Kina bliver kaldt »Silkevejsladyen« på grund af, at hun i 30 har været forkæmper for projekter og institutioner i Verdenslandbroen, lyder det: »Steinmeier ved imidlertid ikke,

hvad den nye orden er, men det gør vi. Han erkender, at en ny æra er indvarslet. Men formålet med denne nye æra er, kan vi etablere en ny orden for menneskedens almene vel?»

Uanset, hvor ofte præsident Donald Trump gentager, »Amerika først«, så er og bliver valget af ham et internationalt fænomen, som drejer sig om en igangværende, global bølge af mange forestående valg, hvor Wall Street/City of Londons orden, med »globalisering, afindustrialisering og imperiekrige«, bliver smidt på porten.

NATO er forældet, og det samme er Den europæiske Union; det samme gælder Obamas »vi fastsætter reglerne« og afsættelse af regimer, »vi« ikke kan lide, gennem krig.

Præsident Trump har erkendt, at Putins Rusland er ansvarlig for den mulige afslutning af 15 års uafbrudt krig i Mellemøsten og Nordafrika, og for et nyt sikkerhedskoncept, i fællesskab med Xi Jinpings Kina, som kan knække nakken på international terrorisme.

Han må komme til at erkende, at Xi er ansvarlig for at tilbyde »et fællesskab for en fælles skæbne« gennem Den Nye Silkevejs infrastruktur; gennem at anføre forskning og udvikling; og gennem at anføre udforskning af Månen.

Vil den amerikanske befolkning, der har stemt for en afvisning af det gamle paradigme med »globalisering og afindustrialisering«, få den nye administration og Kongressen til at gøre det, der er nødvendigt, for at gå med i de nye fremstød for og drivkraft bag vækst og videnskabeligt fremskridt?

Prøverne er allerede i gang. Kampen for at genindføre Glass/Steagall-loven kræver, at Trump formås til at handle, og at han adskilles fra sin udpegede finansminister, der offentligt er imod Glass-Steagall. En national, tværpolitisk appel er i gang – og er på denne webside.

Der er allerede lovforslag til diskussion og introduktion i Kongressen, for en »national infrastrukturbank«, men det må blive af en helt anden størrelsesorden, langt dristigere, og må omfatte fremskudte grænser såsom udvikling af fusion, udforskning af rummet og kontinentale højhastigheds-jernbaner. Og det må være en national kreditinstitution, der er forbundet med denne nye ordens internationale udviklingsbanker, for virkeligt store projekter, der spænder over lande og kontinenter.

I et heldigt øjeblik talte Trump om »ikke at dominere, men lede gennem et lysende eksempel«. Det findes allerede, for ham at gå med i.

**»Indvielse af et Nyt
Paradigme:
En dialog mellem
civilisationer«
Helga Zepp-LaRouches
hovedtale på
Schiller Instituttets
konference i New York City,
14. januar, 2017**

... med win-win-samarbejdet omkring den Nye Silkevej, så har man muligheden for at få en dialog mellem kulturer på højeste

niveau. Dette er præcis, hvad Schiller Instituttet promoverer med konferencer som denne. Den grundlæggende idé er, at, hvis alle mennesker blot kendte de skønneste udtryk for den anden kulturs højkulturelle epoker, ville de elske denne anden kultur, fordi de ville føle sig så beriget og erkende, at det er en skønhed, at vi har så mange kulturer. Det ville være ekstremt kedeligt med kun én kultur; og især er den vestlige, liberale kultur ikke ligefrem attraktiv. Hvis man derfor ser på Konfucius-traditionen i Kina, på Mencius, på literati-maleri; eller man ser på de vediske skrifter, eller Gupta-periodens sanskrit-dramatradition i Indien. Den indiske renæssance med Tagore, Sri Aurobindo; eller man ser på den Italienske Renæssance, man ser på den Tyske Klassik inden for musik og litteratur – især med musik fra Bach til Beethoven og til Brahms. Dette er bidrag til universalhistorien, som, når alle nationer først kender de bedste udtryk for den anden kultur, jeg er helt sikker på, vil få alle konflikter til absolut at forsvinde; og vi vil få en rig, universel kultur, der består af mange, nationale udtryk og traditioner. Men som stadig er forenet af universelle principper for kunst og videnskab.

Download (PDF, Unknown)

**Lad dette blive Dag Ét –
indvielsesdag – for en ny æra
for udviklingen af**

menneskeheden som helhed!

LaRouchePAC Internationale

Webcast, 20. januar, 2017;

Leder

Vi har et par emner, vi vil fremlægge her i dag, men vi lægger ud med en umiddelbar gennemgang fra både Lyndon og Helga LaRouche af de begivenheder, der fandt sted i dag, og vore marchordrer for de kommende par dage. Det er i dag naturligvis indsættelsesdag. Vi er nu officielt kommet til slutningen af 16 år med Bush/Obama-æraen. Vi står på tærsklen til noget nyt; vi har et nyt, officielt præsidentskab. Hvad dette nye præsidentskab vil blive, står endnu uklart; det er stadig udefineret, og det er Lyndon og Helga LaRouches vurdering, at vores job ikke har ændret sig. Det er stadig vores opgave at lægge Lyndon LaRouches Fire Love på bordet. Vi er, og må fortsætte med at være, dette lands intellektuelle lederskab, og det er vores ansvar nu at indvarsle et nyt, internationalt paradigme, som USA i høj grad må blive en del af – det, vi kan kalde for det »Nye Paradigme for Udvikling«.

Matthew Ogden: God aften; det er i dag 20. januar, 2017; indvielsesdag. Dette er vores special-webcast på indvielsesdagen fra LaRouchePac.com. Med mig i studiet i dag har jeg to kolleger – Benjamin Deniston her i studiet; og, via video, Michael Steger, som er med os i dag fra Houston, Texas, hvor han har tilbragt nogen tid sammen med Kesha Rogers.

Vi har et par emner, vi vil fremlægge her i dag, men vi lægger ud med en umiddelbar gennemgang fra både Lyndon og Helga LaRouche af de begivenheder, der fandt sted i dag, og vore marchordrer for de kommende par dage. Det er i dag naturligvis indsættelsesdag. Vi er nu officielt kommet til slutningen af 16 år med Bush/Obama-æraen. Vi står på tærsklen til noget nyt;

vi har et nyt, officielt præsidentskab. Hvad dette nye præsidentskab vil blive, står endnu uklart; det er stadig udefineret, og det er Lyndon og Helga LaRouches vurdering, at vores job ikke har ændret sig. Det er stadig vores opgave at lægge Lyndon LaRouches Fire Love på bordet. Vi er, og må fortsætte med at være, dette lands intellektuelle lederskab, og det er vores ansvar nu at indvarsle et nyt, internationalt paradigme, som USA i høj grad må blive en del af – det, vi kan kalde for det »Nye Paradigme for Udvikling«.

Dette er nogle af de emner, vi vil diskutere i dybden senere i programmet, med vægt på to, store projekter, der er eksempler på, og paradigmatisk for, dette Nye Paradigme for Udvikling: Kra-kanalprojektet i Thailand og Transaqua-projektet i Afrika – to projekter, som hr. og fr. LaRouche i årtiernes løb har været meget involveret i, og som blot eksemplificerer den form for store projekter for *menneskelig* udvikling, som må forfølges i de kommende måneder og uger, både internationalt, men også store projekter af den art, som vi må gennemføre herhjemme i USA.

Lad mig begynde med en næsten ordret gennemgang af nogle kommentarer, som både Lyndon og Helga LaRouche kom med umiddelbart efter præsident Donald Trumps indsættelsestale her i eftermiddag, og vi vil så diskutere dette lidt mere i detaljer, før vi går videre med en gennemgang af disse store, internationale udviklingsprojekter.

LaRouche sagde omgående, at det er meget uklart, mht. principper, hvad præsident Donald Trump har i sinde ud fra det, han fremlagde i sin indsættelsestale i dag. Lyndon LaRouche sagde, »De er meget forvirret på overfladen, og vi må vente og se, hvad der ligger under denne overflade. På baggrund af det, der blev fremlagt i denne tale, er der ingen klarhed over principper i det.«

Helga LaRouche sagde: »Det vigtigste på hjemmefronten er, hvordan Donald Trump vil honorere de løfter, han har afgivet.

Hvilke handlinger vil han faktisk tage?» spurgte hun. Med hensyn til den internationale front, var Helga LaRouches vurdering, »Trump burde vide, at det ikke fungerer sådan; blot at sige 'Amerika først'. Spørgsmålet er: Hvordan finder man fælles interesser, som er fælles for mange nationer, og ikke kun 'Amerika først'? Hvad er de fælles mål for mange nationer, og hvordan handler man for at forfølge disse mål?«

Dernæst sagde Lyndon LaRouche: »Problemet er, at princippet endnu ikke er klart. Det kunne gå i retning af et forenende princip; men, ud fra det, der blev fremlagt, står det endnu ikke klart, at det nødvendigvis vil blive det, eller præcis, hvad dette princip vil være.« Helga LaRouche gentog, »Generelt set var talen en meget blandet pose. Der er bestemt løfter om, at dette kunne gå i den rigtige retning, men vi må se konkrete planer for handling. Vi, LaRouche-bevægelsen, LaRouche Political Action Committee, må forstærke vores mobilisering for Lyndon LaRouches Fire Love. Det er godt, at Obama er ude. Vi vil få en frisk vind, en frisk brise, men der er brug for langt mere klarhed.«

Sluttelig sagde Lyndon LaRouche: »Vi vil ikke gå for meget ind på deres argumenter. Lad dem selv forklare deres egne argumenter.« Helga LaRouche sagde: »Vi behøver ikke nødvendigvis støtte ethvert aspekt af, hvad præsident Trump siger. Vi behøver heller ikke være overdrevent kritiske, men vi bør fokusere på vore egne principper og vore egne mål.«

Først og fremmest: Hvad er disse mål?

Nummer 1 – og det er stadig dagsordenen – må Glass-Steagall omgående genindføres som landets lov. I løbet af de seneste 24 timer har vi atter set et udbrud, i vid udstrækning pga. den mobilisering, som I, dette webcasts seere, og medlemmer af LaRouche-bevægelsen i USA har været engageret i; Glass-Steagall er nu tilbage i forreste front, tilbage på dagsordenen. Dette sås tydeligst af de spørgsmål, der blev stillet under høringen for godkendelsen af den udpegede

finansminister, Steven Mnuchin, og som rejstes af senator Maria Cantwell. Hun har, som folk ved, længe været en støtte af en tilbagevenden til Glass-Steagall, i mange år. Hendes første, og *eneste* spørgsmål til Steven Mnuchin, var, »Støtter De Glass-Steagall?«

Steven Mnuchins svar – og dette er Helga LaRouches analyse – var, »ægte sofisteri«. »Lyndon LaRouche har været meget klar omkring, at dét, vi har brug for, er den *originale Glass-Steagall, uden ændringer*. Så kommer denne Mnuchin-fyr og taler om en *modificeret* Glass-Steagall og blander det med Volcker-reglen«, sagde hun. »Dette er ægte sofisteri. Det er virkelig godt, at Maria Cantwell har meldt klart ud om dette spørgsmål, og nu må vi lægge meget pres på hende og andre, inklusive på præsident Donald Trump, for at få den ægte Glass-Steagall vedtaget. Som Maria Cantwell sagde, så kræver det en klar, skarp linje mellem investeringsbankaktivitet og kommerciel bankaktivitet sådan, som Glass-Steagall oprindeligt blev udarbejdet af Franklin Roosevelt.«

Men Glass-Steagall er blot det første skridt til det fulde program for de Fire Love; og jeg mener, vi vil diskutere dette, ikke nødvendigvis stykke for stykke, men som en generel gennemgang, det princip, der forener Lyndon LaRouches program. Og vi må, som Helga LaRouches analyse siger, tænke på det som blot Dag Ét af de første 100 dage.

Hvad vi omgående må få at se, fra dette øjeblik, er en omgående forbedring i de amerikansk-russiske relationer. Det er der allerede positive indikationer på. Der er en invitation til præsident Donald Trump til at deltage, eller sende en delegation til at deltage, i Astana Fredsforhandlingerne i Kasakhstan; fredsforhandlingerne om Syrien. Det kunne ikke være mere presserende, end det er nu, med nyhederne her til morgen om, at ISIS på tragisk vis nu har ødelagt de storslåede, romerske ruiner i Palmyra, det smukke amfiteater og de andre ruiner. Så det er presserende vigtigt.

Men samtidig må der blive et seriøst partnerskab mellem USA og Kina. Den store mulighed for dette – i kølvandet på præsident Xi Jinpings tale om en fremtid for en fælles og almen skæbne, som var temaet i hans tale for Davos Økonomiske Verdensforum under sit nylige besøg i Schweiz – er en konference, der kommer til maj i Kina, om Bælt-og-Vej-initiativet, og som mange statsoverhoveder vil deltage i. En eksplicit invitation er blevet overgivet til Donald Trump personligt for hans personlige deltagelse i denne konference.

Det, der står klart, er, at vi befinder os midt i en global proces for dramatisk og radikal forandring. Der kommer et betydningsfuldt skifte i dynamikken, som allerede finder sted, men som vil fortsætte med at udkrystallisere sig i de kommende måneder. De franske valg er i horisonten. Ifølge nogle beregninger er 75 % af vælgerne nu for at reducere sanktionerne mod Rusland. Dernæst er der de tyske valg, der kommer lidt senere efter de franske. I løbet af disse måneder kunne vi få at se en meget anderledes verden komme til syne. Det står klart, at det ikke længere er »business as usual«. Bush/Obama-æraen er forbi, og vi står nu på tærsklen til noget helt nyt.

Jeg vil gerne invitere Michael [Steger] og Ben [Deniston] til at sige lidt mere om dette, før vi går over til disse projekter, men, lad mig blot sige, om denne nye æra, som Helga LaRouche refererer til som nødvendigheden af at definere fælles interesser blandt mange nationer, og dernæst at samarbejde om at opnå disse interesser, eller, som præsident Xi Jinping udtrykker det, en fremtid for en fælles skæbne.

To store projekter, som jeg nævnte det, og som eksemplificerer mulighederne for at engagere sig på et sådant niveau og indvarsle dette Nye Paradigme for Udvikling, er Kra-kanalen i Thailand, der nu er meget konkret tilbage på dagsordenen – jeg kommer med flere detaljer senere – og Transaqua-projektet i Afrika. Det, vi ser, er, at den Nye Silkevej, Bælt-og-Vej-initiativet, går støt fremad og nu bærer frugt efter årtiers

arbejde fra LaRouche-bevægelsens side internationalt. Senere i aftenens udsendelse vil vi vise et kort klip af en video, vi har lavet, og som belyser Kra-kanalens historie, og som i de kommende dage vil blive ledsaget af et interview med en af hovedarrangørerne af dette projekt, Pakdee Tanapura. Og så får vi en slags generel præsentation af dette Transaqua-projekt i Afrika.

Men dette er store projekter, der blot eksemplificerer det, der, kan man sige, må blive det »nye normale« i dette Nye Paradigme for Udvikling, og for det, som USA som en *presserende* sag må deltage i.

Engelsk udskrift af hele webcastet:

**LET'S MAKE THIS DAY ONE – INAUGURATION DAY –
OF A NEW ERA FOR DEVELOPMENT FOR MANKIND AS A WHOLE!**

LaRouche PAC International Webcast, January 20, 2017

MATTHEW OGDEN: Good evening! It's January 20th, 2017. Today is Inauguration Day, and this is our Inauguration Day Special Webcast from Larouchepac.com. I'm pleased to be joined today by two of my colleagues – Benjamin Deniston, here in the studio; and, via video, Michael Steger, who is joining us today from Houston, Texas, where he's been spending some time with Kesha Rogers.

We have a few items that we're going to present to you today, but we're going to begin with an immediate overview from both Lyndon and Helga LaRouche of the events that occurred today, and our marching orders for the days to come. Obviously, today is Inauguration Day. We've come now, officially, to the end of 16 years of the Bush/Obama era. We're on the verge of something

new;

we have a new Presidency, officially. What that new Presidency will be, is unclear; it is very much still undefined, and Lyndon

and Helga LaRouche's assessment is, our job has not changed. We

still have the task of putting Lyndon LaRouche's Four Laws on the

table. We are, and must continue to be, the intellectual leadership in this country, and we are having the responsibility

now of ushering in a new international paradigm of which the United States must very much indeed be a part – what we can call

the "New Development Paradigm."

That will be some of what we will discuss in substance later

in this broadcast with an emphasis on two major projects which are exemplary and paradigmatic of that New Development Paradigm:

the Kra Canal Project in Thailand, and the Transaqua Project in

Africa – two projects with which the LaRouches have been very much involved over decades and which are merely exemplary of the

kinds of great projects for {human} development that must be pursued in the coming months, in the coming weeks, both internationally, but also great projects of that type which we must carry out here at home in the United States.

Let me begin with an almost verbatim overview of some comments that both Lyndon and Helga LaRouche had, immediately following President Donald Trump's inaugural speech this afternoon, and then we will discuss that in a little bit more detail before we get to the overview of these great international development projects.

What Mr. LaRouche said, right off the bat, is that

it's very unclear, in terms of principle, what President Donald Trump has in mind, just based on what he presented in his inaugural speech today. Lyndon LaRouche said, "It's very confused on the surface, and we will have to wait and see what is underneath that surface. On the basis of what was presented in that speech, there is no clarity of principle there."

Helga LaRouche said, "The most important thing on the domestic front is how Donald Trump will deliver on the promises that he's made. What are the actions that he will actually take?"

she asked. Regarding the international front, Helga LaRouche's assessment was, "Trump should know it doesn't work that way; merely saying 'America First.' The issue is: how do you find {common} interests, shared among {many} nations, not just 'America First'? What are the common objectives of multiple nations, and how do you act in pursuit of those objectives?"

Lyndon LaRouche then said, "The problem is that the principle is not clear yet. It could go in the direction of a unifying principle; but from what was presented, it's not yet clear that it necessarily will, or exactly what that principle will be." Helga LaRouche's reiterating remarks were: "Overall, the address was a very mixed bag. There are certainly promises that this could go in the right direction, but we need to see concrete plans of action. We, the LaRouche Movement, the LaRouche Political Action Committee, must increase our mobilization on Lyndon LaRouche's Four Laws program. It is good," she said, "that Obama is out. We will get a fresh wind, a fresh breeze, but a lot more clarity is still needed."

And then, finally, Lyndon LaRouche said, "We don't want to get too close to their arguments. Let them clarify their own arguments." And Helga LaRouche said, "We don't necessarily need to support every aspect of what President Trump says. We also don't need to be overly critical either, but we should be focusing on our own principles and our own objectives."

Now, first and foremost, what are those objectives?

No. 1 – and the agenda still stands – Glass-Steagall must be immediately reinstated as the law of the land. We saw, over the last 24 hours, an eruption again, largely due to the mobilization that you, the viewers of this webcast and members of the LaRouche Movement in the United States have been engaged in; Glass-Steagall is now back in the forefront, back on the agenda.

This could be seen most clearly by questions that were raised during the confirmation hearing of Treasury designate-Secretary,

Steven Mnuchin, that were raised by Senator Maria Cantwell. Maria

Cantwell, as people know, has been a long-standing supporter of a return to Glass-Steagall for many years now. Her very first question and her {only} question of Steven Mnuchin was, "Do you support Glass-Steagall?"

Steven Mnuchin's answer – and this is Helga LaRouche's analysis

– was "real sophistry." "Lyndon LaRouche has been very clear that what we need is the {original Glass-Steagall, without modification}. And here comes this Mnuchin guy, going on about a

{modified} Glass-Steagall, mixing it in with the Volcker Rule,"

she said. "This is real sophistry. It is very good that Maria Cantwell has now put herself on the spot on this issue, and now

{we} have to put real pressure on her and on others, including on

President Donald Trump, to get the real Glass-Steagall in place.

As Maria Cantwell said, that requires a clear bright line between

investment banking and commercial banking in the way that Glass-Steagall was originally designed by Franklin Roosevelt."

But Glass-Steagall is merely the first step in the full Four

Laws program; and I think we're going to discuss that, not necessarily piecemeal, but in terms of the broad overview, the principle which unifies Lyndon LaRouche's program. And the way to

think about that is what Helga LaRouche's analysis was, that this

is merely Day One out of what must be the First 100 Days.

What we have to see, immediately, from this moment on, is an

immediate improvement in U.S.-Russian relations. There are already positive indications of that. You have the official invitation of now-President Donald Trump to attend, or to send a

delegation to attend, the Astana Peace Talks in Astana, Kazakhstan; the peace talks for Syria. This could not be more urgent than it is right now, with the news that we received this

morning, that ISIS has, tragically, now destroyed the grand Roman

ruins of Palmyra, the beautiful amphitheater, and the other ruins

there. So, this is of urgent importance.

But, simultaneously, there must be a serious partnership between the United States and China. The grand opportunity for that, following President Xi Jinping's keynote speech on the future of shared and common destiny – that was his theme at the Davos World Economic Forum during his recent trip to Switzerland.

[<http://america.cgtn.com/2017/01/17/full-text-of-xi-jinping-keynote-at-the-world-economic-forum>] The most immediate opportunity is a conference that's coming up in May, in China, on the subject of the Belt and Road Initiative, which many head of state will be attending. There has been an explicit invitation extended, for Donald Trump, himself, to attend this conference.

What is clear, is that we are in the midst of a global process of dramatic and radical change. There will be a major shift of dynamic which is already ongoing, but which will continue to crystallize in the coming months. The French elections are on the horizon. According to some calculations, 75% of the electorate are now in favor of rolling back the sanctions against Russia. Then you have the German elections coming later after that. Over the course of these months, we could see a very different world emerging. What is very clear is that this is no longer "business as usual." The Bush/Obama era is over, and now we're on the verge of something completely new.

Now, I would like to invite Michael and Ben to say a little bit more about this, before we get into these projects, but

let

me just say, this new era, what Helga LaRouche is referring to as

the necessity of defining common interests among multiple nations, and then working together to achieve those interests, or, as President Xi Jinping put it, a future of shared destiny.

Two great projects, as I mentioned, which exemplify the

opportunities to engage on that kind of level and to usher in this New Development Paradigm, are the Kra Canal in Thailand, which is now back on the agenda in a very real way – and I'll get into some of the details on that later – and the Transaqua Project in Africa. What we see is that the New Silk Road, the Belt and Road Initiative, is steadily moving forward, and it's coming to fruition after decades of work by the LaRouche Movement

internationally. Later in this show, we will be playing a brief

clip of a video that we made highlighting the history of the Kra

Canal, which also will be accompanied in the coming days by an interview with one of the key organizers of that project, Pakdee

Tanapura. And then we will have sort of an overview presentation

of this Transaqua Project in Africa.

But what these are, are great projects which are merely

exemplary of what must become, you could say, the "new normal" in

this New Development Paradigm, and what the United States must {urgently} become a participant in.

Let me leave it at that. We can have a little bit more discussion and then get into some of the bulk of those projects.

MICHAEL STEGER: Well, I think everyone's fairly happy watching this broadcast, given the fact that especially the last eight years under Obama were a kind of psychological terror. There's definitely a relief. The one thing that's clear, is that it's a moment of action. Perhaps President Trump understands that. As, Matt, you indicated, as Lyn said, himself, we have to see what this actually means. But we, the LaRouche PAC and the LaRouche Association internationally know very well what this means. It's largely determined by the actions that both Russia and China have taken over the last three years around the New Silk Road initiative and a real collaboration, as Vladimir Putin himself called for in the 2015 United Nations General Assembly – an anti-Nazi coalition, like you saw in World War II – has to be brought together, a collaboration of nations.

And what that means – I think President Putin understands this – and I think it's very important that the American people grasp this. The eradication of this kind of terrorism, is the elimination of the British Empire, in the essence of a construction orientation; that you're actually building up the civilizations again, you're building up the populations. You're taking the areas of Southwest Asia, North Africa; the project of the Transaqua is in a key area to begin to develop many parts of Africa that are right now threatened by this terrorist scourge. The same is true from India through Pakistan, the Kra Canal. The areas of Myanmar and Thailand and into Malaysia are also threatened. The Philippines.

So these questions of development are really the means by which an international coalition eradicates the terrorism; eradicates the drug trade; and begins to collaborate on mankind's true destiny, which is really much greater than simply solving some of these basic problems.

I'll say that for now. I think Ben might have more to say.

BEN DENISTON: That's exactly the issue. Maybe we can get it to it a little bit more, but you look at the United States, you look at the issue of Mexico and our relation to Mexico, for example, which has been a big subject of discussion. But what hasn't been put on the table, is, again, the kind of campaign and the programs that the LaRouche Movement has led up for major development projects. Mr. LaRouche, again, has a very rich and high-level history of relations with top Mexican officials, including one-time President José López Portillo of Mexico, with whom he had a direct personal relationship around this idea of common development.

This can be directly taken to one of the key issues we'll get into – the issue of water development, as we'll discuss in the case of Africa; but that can serve as a model for the kind of projects that we could bring back to the United States. What Michael is saying here is critical: development is the key; development is the future; development is what's needed to actually {solve} these problems, not just address immediate crises, not just deal with catastrophes as they occur. But actually how do you move the world in many of these regions that

have been plunged into years if not decades of horrific activities led by the Saudis, Obama, Bush – all of these factions? How do you actually bring that into some real solutions and resolutions that will create a long-term substantial change?

I think what Mrs. LaRouche said was very right on, in terms of her response to the inauguration speech; is that it's a new world. We can no longer be thinking about individual nations alone; that's just part of the natural state that mankind is at, at this point. Mankind has developed to the point where we're a global force; the level of development and growth needed is something that goes beyond individual national boundaries. You have to do it with respect to nations and their interests and their boundaries and their cultures; but it's also undeniable that we're at a point where we have to think as a global species – and really, an interplanetary species.

That's the basis for the future of mankind now. Where do you define these common areas of mutual benefit, mutual interest that nations can participate in; which creates a net higher amount of wealth and growth for all participants involved? There's a principle! Mr. LaRouche was raising the issue of where's the principle; that's an actual scientific principle rooted in the scientific nature of mankind as a creative species, and rooted in the very historical view of the point of human development that we're currently at. That is a principle; that is something which you can continue to come to as the defining point for policy and what's needed now.

OGDEN: Absolutely! There is obviously a sense of dramatic change which is sweeping the country; and I think that President Trump addressed what is a reality. That there is a desperation among the American people; and that is obviously what rendered this election. The forgotten men, the forgotten women who feel a desperation and a despair as they look at these old abandoned factories, as he said, standing like tombstones scattered across the territory of this country. People who feel like they have no voice; and the sense that they now have the opportunity to participate once again in the policies of the United States. But participating in the policies of this country means a necessity for a deeply held education and profound understanding of principle, not just policies but a principle around which those actions can be taken. The sentiment of saying we're going to look at ourselves as standing on the threshold of a new millennium and unlocking the mysteries of space; and using American labor to build infrastructure across the United States, and roads and railroads and tunnels and bridges, is a positive one. But the understanding of where mankind is at in our history as a species right now, and what are the true scientific challenges that are facing us that require our creativity [in order] to be solved. That is where the real questions lie in terms of clarity of principle. And great leaders of the United States always had an understanding of what the principles were that mankind as a whole must resolve; the principled questions

which are there to be solved.

So, we're going to take a look at these two case studies which we're selecting because of, first of all, their magnitude in terms of the importance of their role in this interconnection of a World Land-Bridge or a new land-based and maritime Silk Road, as it's being called with the initiative from Xi Jinping; but also because of the role that Lyndon and Helga LaRouche have played in these two projects over a number of decades, and the fact that their progress at this point does actually represent a milestone in terms of the coming to fruition of a campaign of inaugurating this new era of development for mankind.

So, we're going to start with a short excerpt from a video that LaRouche PAC made a number of years ago on the Kra Canal; the Thailand canal which has a long history going back over a century in terms of people looking at the different possible routes of cutting a canal through the isthmus of Thailand. But it's also something that Mr. Lyndon LaRouche personally was involved in, in the 1980s. There are a lot of new developments and hopeful developments around this, including a new book that just was published called {Kra Canal: The Strategic History of Thailand}, which Pakdee Tanapura, who is an associate of the LaRouche Movement in Thailand and who was one of the prime organizers in the 1980s, is a contributor to this book; but also a number of generals and admirals and other high-ranking and leading figures inside Thailand. This book is now being printed

in 10,000 copies and is being circulated among some of the leading government institutions. With the passage of the previous king and the new king coming to power in Thailand, there is a strong openness; not to mention that there is a strategic shift now underway in Asia as a whole. The abandonment of the Obama Asia Pivot, the crumbling of the TPP; there's a strong potential in terms of the possibility of this project moving forward.

So, I'll have a little bit more to say about this after we play this clip; but again, this project – taken together with the other project we're going to talk about today – are merely exemplary of the type of new era of development that we must inaugurate today.

VIDEO voice [begins mid-sentence]: century, the concept of the preferred location for the canal route generally shifted towards southern Thailand, as compared to the earliest proposed routes.

We can compare the dimensions of a proposed Kra Canal with other well-known canals. The width of the Kra isthmus at its narrowest point is around 27 miles. Compare this to the width of the Panama Canal – about 48 miles. The length of the various Kra Canal proposals range from between 30 and 60 miles. The Suez Canal, for comparison, has a length of 119 miles. The height of the interior mountain chain where the Kra Canal would be constructed is about 246 feet. Compare this to the height of the Gaillard Cut of the Panama Canal, which is slightly lower at 210

feet.

The Straits of Malacca are not sufficiently deep for many large ships to pass through; the straits are 620 miles long, but very narrow – less than 1.6 miles at the narrowest, and only 82 feet deep at the shallowest point. Currently, large ships are required to travel much further south to the Lombok Straits near Java; which have a depth of 820 feet.

OGDEN: This is the beginning of the clip that we're going to play for you. We're going to explore a little bit more of the advantages of cutting this Kra Canal through the Thailand isthmus. What Mr. LaRouche has emphasized, is that you're linking together two very crucial oceans in the world – the Pacific Ocean and the Indian Ocean; this is a key connection in terms of this new Maritime Silk Road, and will completely transform the potential relationships between the countries in the Asia-Pacific region as a whole. So, we'll continue playing this clip for you right now.

VIDEO voice: Clearly, a Kra Canal poses a more reasonable option than travelling so much further south for larger ships; or for any ship taking the 620-mile detour through the congested and pirate-infested Straits of Malacca.

The 600-plus-mile Malacca Straits are by far the most heavily travelled of the world's canals, with more than twice the

traffic of the Suez and Panama Canals combined. By a recent estimate, one-fifth of world trade goes through the Malacca Straits; congestion or obstruction of the straits would dramatically increase the cost of trade. The maximum capacity of the Singapore-Malacca Straits being 200,000 ships annually. A more recent assessment estimates that the traffic of the straits has been increasing at an annual rate of 20%.

In 1973, Tams Engineering had conducted a study of choices of Kra Canal routes, and suggested that route 5-A was the most suitable for the construction of a Kra Canal. At either end of the canal would be located industrial zones estimated to span collectively about 100,000 acres. A decade later, in 1983-84, the Fusion Energy Foundation and {Executive Intelligence Review}, together with the Thai Ministry of Communication, held two successful conferences on the Kra Canal project. FEF updated the earlier feasibility study done by Tams, and developed further on the project's economic and industrial benefits. The Fall 1984 conference entitled "Industrialization of Thailand and the Kra Canal" took place in Bangkok, Thailand. The conference brought together businessmen, engineers, and government officials from all of the ASEAN countries, to hash out the feasibility of building the canal.

PAKDEE TANAPURA: The idea of building the canal, of course, was picked up again in 1983 when Lyndon LaRouche travelled to Thailand and organized an international conference on the Kra Canal. The participation was very good; we had representatives from India, representatives from Indonesia, representatives

from

Malaysia, representatives from Japan. In 1983, we didn't have a

representative from China, but the Chinese are very observant about what we were doing. We had participation of the Ministry

of Transport and Communications of Thailand, the Minister, Mr. Samatzu Tamaraif [ph] himself came to deliver a speech at the conference along with Lyndon LaRouche. Also, we had the participation of the GIF, the Global Infrastructure Fund group;

from Japan, we had Dr. Yamamoto from the GIF group, as well as participation from Japan; a very prominent figure, Mr. Nakajima

of the Mitsubishi Research Institute – a very prominent figure from the Mitsubishi Group. We had Mr. Saito also from the Toshiba Group, and we had lots of participation from [inaud; 28:55]. So, that was back in 1983.

VIDEO voice: The four panels covered all aspects, including a presentation by EIR/FEF researchers on the use of PNEs – or peaceful nuclear explosions – as the fastest, most efficient and cost effective method of construction.

OGDEN: So, the full video that that was just an excerpt from, is available on YouTube – "The Kra Canal; The Development of Southeast Asia"; and the link to that video is available in the description of this YouTube video. But as you heard Mr. Pakdee Tanapura mention, Lyndon LaRouche was a keynote speaker at both the 1983 conference and the 1984 conference that were organized there in Bangkok, Thailand with very high-level representation from almost every Asian country and from the Thai

government itself.

What Lyndon LaRouche said in a recent interview, and he continues to emphasize, is the absolute critical nature of the Kra Canal. But he delivered an interview in 2014 to the {Fortune Times} of Singapore, on the Kra Canal project. I'm just going to read a short excerpt of what Mr. LaRouche said, which will clarify, I think, why this is such a key project in the overall global development perspective that we're talking about. Mr. LaRouche said the following:

"Divide the maritime region of East and South Asia into three principal categories: China – a giant; India – a giant; and the maritime connection throughout Southeast Asia's maritime regions. Add the impact of such a triadic maritime and related connection to the physical economic relations to the Americas to the east, and the Middle East's underbelly and Africa. Then, the potency of a Kra Canal development appears not only as an eminently feasible feature, but as a strategic, political, economic force for the planet." He went on to say, "The sheer volume of maritime trade between the two great nations of Asia – China and India – and their connections through the South Asia maritime regions make the canal probably the most potentially beneficial and also efficient project for the entire region of the Pacific and Indian Oceans regions; and the co-development of the major regions of planet Earth as a whole."

Then, later, the following year, in 2015, some comments in

an informal discussion, but here's quote from those comments:
"With the completion of the Kra Canal, on top of the Suez Canal expansion which is ongoing in Egypt, there will be no longer a separation between the Atlantic and Pacific economies. China and India will greatly benefit from those two canal projects, along with the smaller nations along the Southeast Asian Rim. This must be pushed, hard. This will end the British geo-political games in the Eurasian region; it will change the economic character of the entire world."

So, I think that's the key here. What we're looking at; {this} is what Helga LaRouche was referring to when you identify a vision of common destiny or principles which are shared for the mutual benefit of many nations, of an entire region, or potentially even, the entire globe; and then work together to achieve those benefits. That's the era of development; that's the new era of development which we have to inaugurate here. And I think that's exemplary – as Mr. LaRouche was just saying – of these kinds of global visions of how we can bring mankind to the next platform in terms of our development of the planet for the mutual benefit of all nations.

So, let's take that as one project; and then, shift over to Africa and look at what is now progressing around this really unprecedented project in terms of water transfer in terms of the magnitude and the potential benefits for that continent also.

DENISTON: Regular viewers of our website might have seen this, but it was just this past December that there was a new Memorandum of Understanding signed between the Lake Chad Basin Commission, the Nigerian government, and also a major company out of China, called China Power. This is now a new, formal, serious step towards a feasibility study, a detailed engineering study of what it would take to actualize this Transaqua project, as it has been called in its earlier designs. As it now stands, as the designs stand and even a slightly smaller version which was cited in this new Memorandum of Understanding would be the single largest water transfer project ever created on the planet Earth; being brought right into Central Africa to address some of major needs of that region. This has been on the table for decades – we'll get into that in a second – but what stands out now, again? We're in a new global paradigm, and what appears to be the key change that's now bringing this out of design and discussion and general acknowledgement of it being important; but into actual realization? Again, we have China's role. China Power is the company that led the construction of the Three Gorges Dam in China.

So again, we're seeing China playing a key role in bringing these much-needed, much-discussed mega-projects of development into fruition. While it might not technically be included as part of the whole New Silk Road or what they are now calling the Belt and Road initiative; it is intimately part of that entire

perspective, that entire program. This design to bring water from the Congo River Basin, not necessarily the end of the Congo

River where all the tributaries become the Congo River itself, but many of the upper tributaries that are at higher elevations

further inland; to bring a fraction – 5%, 8% of this water flow

– divert it to the north and to the west into Lake Chad to begin

refilling Lake Chad. This was designed in the early 1980s by certain Italian engineers; in particular, Dr. Marcello Vichi, who

has worked with the Bonifica Engineering Consulting Firm, who has

been very happy to collaborate with the Schiller Institute and Lyndon and Helga LaRouche in the past and recently in his promotion of this project.

But again, this would be an incredibly amazing contribution

to this entire region. Just compare it to the level of discussion you still get in the West around poverty in Africa; you still just get disgusting discussions of how we need to provide them with gravity-powered light bulbs because they don't

have electricity, so you can create a mechanism to provide light

by a certain gravity-powered mechanism. And that's some kind of

amazing contribution to the people of Africa who need electricity. That's just such a disgusting low level of thought

from this whole anti-development, Green perspective. And you look what China is saying: Let's bring the most modern, the most

advanced, the largest water infrastructure project ever built on

the planet Earth; and let's engage Africa in building it there.

Just to clarify, despite some of the lies that are put out, this

would not be China coming in and building the entire project with

their own people and their own labor force. That's often stated,

but it's not the case, and it's being demonstrated that it's not

the case. Just look at what's already happened and what's ongoing with the rail projects that China is working with various

African nations in developing. New standard rail lines in Kenya,

for example; just look at the figures on that. About 3000

Chinese are employed on that project there; 30,000 Kenyans are employed, and Kenyans are being trained to run these rail systems

in addition to the skill sets being developed to construct these

things. It's similar with other rail lines in other African nations. So, just to clarify that, this is not China coming in

and employing their own people and exploiting these African nations. This is coming in with this "win-win" perspective of an

investment; engaging with the populations there and developing the region for the benefit of all parties involved.

Just to emphasize, we have a first slide here [Fig. 1] just

to show a couple of examples; but this is a project and a general

idea that Mr. LaRouche and his associates have been advocating for decades. Prior to the design of the Transaqua itself, which

is the name given by this Italian engineer who did a more

detailed initial engineering study for this project, the general idea was recognized as feasible and made sense if you just look

at the region – which we'll look at in a second – you can see where there's an abundance of water; you can see where there might be regions where you can transfer it. It was recognized, going back to Mr. LaRouche's famous 1975 International Development Bank, that these kinds of investments into large-scale water transfer is exactly typical of the kinds of projects we need for Africa, for example; for nations in Africa.

Similar ideas were featured in the Fusion Energy Foundation report, "The Industrialization of Africa", just to cite another

example. This has been often discussed and developed and proposed in various other publications by {Executive Intelligence

Review}, by LaRouche PAC, by the Schiller Institute.

But it's probably also worth just highlighting that in March

2016, {Executive Intelligence Review} held a seminar in Frankfurt, Germany to discuss the development perspective needed

to solve the refugee crisis in northern Africa and stretching into the Middle East; which has been something that Mrs. LaRouche

has campaigned on for well over a year now. That the solution to

this refugee crisis is to reverse the destruction that's been caused by Bush's wars, Obama's wars in that region, the support

of terrorism through support of Saudi Arabia and more directly.

But do the complete opposite and engage in large-scale development of this region to ensure that there's a future for people; especially for the younger generation. That's the

only

way you're going to fundamentally get rid of terrorism; the exact

opposite of Obama's drone strike policy, where every wedding party he drones, he creates ten times more future terrorists – because their lives have been destroyed – than he killed with his drone strikes. So, this was a very high-level seminar on that topic; and one of major projects that was featured, was this

Transaqua project. It featured two of the leading engineers; again this Dr. Marcello Vichi – and one of his associates who's

also involved and is an expert on the project – as well as a representative of the Lake Chad Basin Commission. This is the level of promotion and discussion that our organization {Executive Intelligence Review}, Mrs. LaRouche, also our friend

over in France, Jacques Cheminade who's currently running a campaign for the Presidency in France, has been a major supporter

of this project. So, we have a very close history with this entire thing. Now again, with China actually taking the lead, this is becoming a reality.

Just to put that in a little bit of context, I want to briefly look at this map; because it's well known that water is a

major issue for many parts of the world. And it's expected to become a growing issue for many regions as water use increases,

population grows; and under the assumption that we're not going

to have the level of water infrastructure that we need. If you

just look at this map, put out by a United Nations report on global water issues, you can see in the lighter blues, you see regions where there is water scarcity due to the physical availability of water; and that's probably not a surprise in

the regions you see. In the west and southwestern United States, we see physical water scarcity. But you see much of Africa is not light blue, it's dark blue, which indicates economic water scarcity; meaning the water is there, but the infrastructure hasn't been developed to utilize the water supplies that are there. So, I think that's an immediate reference point that's worth making. You have major water supplies available throughout the African continent; what's been lacking is the ability to facilitate the kind of projects needed to develop and take advantage of those.

Here [Fig. 2] is just a global depiction of river runoff globally for all the major coastal watersheds combined that run into different oceans and basins. Here, you can see where I'm indicating, the Congo Basin has a very large and significant water flow out into the South Atlantic Ocean there. So, it's a major – maybe not the largest – but a major region of water flow that's available; the vast majority of which is not being used for any economic purposes. The Congo River itself, if people don't know, is the second largest river on the planet in terms of discharge into the ocean. It's kind of hard to compete with the Amazon itself, but the Congo is the second globally largest river; running at 1300 cubic kilometers per year of outflow. For a comparative reference for Americans, the Mississippi is 500 [cubic km]. So this is over 2.5 times the size of the Mississippi River. The Nile River, another major river in Africa, that obviously supports a very large population and development, is more in the range of 80-90 cubic km per

year.

So, we're talking about an order of magnitude plus larger than the Nile River.

Here [Fig. 3] we have a quick breakdown of the different water basins in Africa. This graphic is actually labelled in German,

so my German-speaking friends can read this just fine. But the entire Congo River Basin, as I'm indicating here, so you can get

a sense of the size; all funneling down into the Congo River out

into the Atlantic again. Then, just bordering it to the north and to the west, is the Lake Chad Basin. So this entire region,

all water deposited in here filters into Lake Chad itself.

Currently, this basin and the water in this basin, the water in

the Lake Chad system supports somewhere in the range of 30-40 million people. Over the past 40-45 years, Lake Chad – in terms

of total surface area – is now only one-tenth of its former size. So, if you compare 1972 to today, it's one-tenth of the size it was then. There have also been issues of rainfall decreasing in the past 20 years or so on the order of 15% to 20%.

So, none of these figures are new or a surprise; this has

been known since our organization has been campaigning for the development of this project. But it is a very real and developing crisis in the region, and it can be alleviated.

Here's

a depiction [Fig. 4] of the actual change in the size of the lake; it's rather dramatic. The total outlying area here is the

1972 level; it had a low record in 1987, and it's recovered just

a little bit. But it's still a tenth of its original, expected size.

So this rather brilliant, beautiful proposal is to create a canal – again, that would not connect all the way down to the headwaters of the Congo River itself; but it would feed off many of the tributaries up in the highland regions and collect the water through a series of dams and reservoirs and canals in that region in the Democratic Republic of Congo and in the Central African Republic. You can see here an indication of the Congo River Basin as a whole, and the catchment region, and this is the canal that would be developed. Once it captures the water in that region, it could then be funneled into canals and existing rivers crossing the Congo River divide into the Lake Chad Basin, and then funneled directly into Lake Chad. What is being proposed here is something in the range of 50-100 cubic kilometers per year for the diversion. The original designs by the Italian leaders who originally did the engineering studies on this project, were looking at 100 cubic kilometers per year. Again, that's something on the order of 8% of the total water flow of the basin.

It's also worth noting that this would also provide flood control for the Congo Basin itself; so you could alleviate some of the periodic flooding which itself can be very problematic with the lack of infrastructure in the region.

So, the original designs are looking on the order of 100

cubic kilometers a year; this new Memorandum of Understanding threw out the figure of half of that – 50 cubic kilometers per year. Both of which are massive figures. You're talking about

on the order of a Nile River of flow, created by man, refilling

Lake Chad over some number of years. Again, just to help to get

a sense of some of these figures and what they mean, if you take

all of the western water projects in the United States: the Central Valley Project; the Franklin Roosevelt projects of the '30s; the Pat Brown projects of the '60s; the projects to divert

from the Colorado River into various regions. You combine all of

that, and you look at what is the total functional capacity of all these projects; you're talking about a maximum of 20 cubic kilometers per year. So, this is already 2.5 if not 5 times larger than all of California's water projects combined.

You take China's beautiful brand new South Water North project; they've completed two of the three routes for that project; the so-called eastern route, and the so-called central

route. Those combined are going to be transferring about 30 cubic kilometers a year. When the western route is added on, that'll be closer to 45. But again, even the lower estimate of

the Lake Chad Transaqua diversion project is 50 – is larger than

the South Water North project in its entirety; and it could be even twice that if the full extent is developed.

Hydropower will be developed along this region to provide

much-needed electricity; and obviously the water will be used not

just for refilling the lake, but an entire development of this

region. If the full design is developed in its entirety, you can have a navigable canal that will be part of that; along with which, you can have inland ports, new industrial development, all kinds of economic activity along the canal itself. The level of land irrigation for farming that's being discussed – even with the current proposal of 50 cubic km per year – is equivalent to the entire California Central Valley.

If you know what the California Central Valley means for food production for the United States, this should tell you something. You're going to have a California Central Valley potential of food production right in the central heart of Africa. So this is an amazing project that will not just benefit the immediate nations touching the project; it will have spreading effects throughout [Africa], and is typical of the type of principle of development that is needed in this current period. You look for these large-scale actions that can benefit all the partners involved. China is making an investment; they're going to benefit from the project by being able to participate in its construction, but also getting new markets to work with as these African nations are able to grow and develop. All these African nations are going to get power, water, skilled training to construct and operate these projects, the related industry that can go along with these development corridors. This is exemplary of the type of programs that are needed today. I think it deserves a very high level of support and

praise for the potential of this thing becoming a reality. Again, it should serve as a reference point for the level of discussion needed for the United States. Much could be said – we've already taken up a fair amount of time with this, but the United States' relation to Mexico; you have the entire NAWAPA design in principle of managing the entire – and then potentials to add in southern contributions from Mexico itself. So, you have similar ideas of joint development that can not only alleviate current drought conditions that are ravaging California, the southwest United States, and much of northern Mexico; you can actually create a qualitatively higher level of ability to support completely new levels of agriculture development. You turn entire territories that are now uninhabitable into potentially some of the best land that you're going to want to get your hands on.

It's this future-oriented level of development on this scale, rooted in these types of principles, that I think is only reference point and the only standard that we should really be holding ourselves to at this point. So, you take, this is exemplary; what we just discussed with the Kra Canal. These are just a few keystone projects that really signify a new era for mankind, and define the level of discussion that we need to rise to in the United States.

OGDEN: So again, this is the paradigm which we wish to inaugurate today. This is something that the United States must

be a part of, when we talk about a vision of common destiny for mankind; which was the way that Xi Jinping put it in his speech at Davos. When we talk about the mutual benefit among nations, it's defining these sorts of principles of the future and scientific challenges that can be overcome; and doing that together among nations, which is the paradigm of the 21st Century. We cannot retreat from that.

I think it's very clear, as President Trump said in his inaugural address, the time for empty talk is over; now is the hour of action. True! But the question is, what form will that action take? And according to what principle will that action be conceived? We go back to the Four Laws document of Lyndon LaRouche. The principle is very clear in that document; this is not just a policy paper. This is a document which is formed around the principle that makes mankind different from animals; that we can master nature and improve it for the benefit of all mankind. Increasing the productive powers of the labor force through new technologies and new principles that are discovered; that's the core principle of Mr. LaRouche's Four Laws document. But I think that's what defines this hour of action which must be taken.

I'd like to put up on the screen right now the link to our petition – which we are still circulating – this is lpac.co/trumpsotu. Again, this is a petition demanding that

Trump act on his words promising Glass-Steagall, which he said in his campaign; and it must be a strict Glass-Steagall as LaRouche has defined it. This is between now and the State of the Union address. So again, if you haven't signed that petition, this is still the active, leading campaign from LaRouche PAC here in the United States.

But let me let Michael say a little bit – if you wish to.

MICHAEL STEGER: I think what Ben indicated is that what are possible today are platform-like projects; and that's sort of the question for this new administration. Are we going to take actions which don't simply address the problems which we currently face? But as President Trump said, are we going to move into the future? That's not characterized by some linear notions of time; that requires a physical leap in mankind's sense of productivity and mankind himself as a species. The kind of projects that need to be taken up in the United States, being here in Houston with Kesha Rogers, we had a chance to meet with about 25 former rocket scientists from NASA. Leading figures, some of whom worked their entire careers in the manned space program. They are ready to move forward; they see the potential, but I think what defines the Apollo-like project today is to conquer the fusion energy program. That's something mankind has yet to do; we've clearly got a capability internationally with robotics, and combined with the manned space program to begin

to
really advance our abilities of exploration on the Moon and
Mars.

But the real question for mankind on Earth, and for
mankind
throughout the Solar System, is going to be this fusion
platform.

That's the kind of clear and distinct action that, if this
administration takes, we will certainly move into the future
in
an un paralleled way.

OGDEN: We do see some references in this inaugural
speech.

As President Trump said, we're standing on the verge of a new
millennium; and it's one in which we can unlock the mysteries
of
space, free Earth from the miseries of disease, and harness
the
energies, industries, and technologies of tomorrow. Fusion
power
as my example of what that could be. But, it's not enough to
say
those words; there has to be a clear pathway to achieve that,
and
the clear intention from the leadership of the United States
to
make that happen. But it requires an entirely new paradigm of
thinking among the American people and among the nations of
the
planet generally.

We must maintain a sense of common destiny, a shared
future
of common benefit; and I think if we take this as an
Inauguration
Day, but in a much broader sense of the word. Not just the
inauguration of a new President in the United States; but

potentially the inauguration of a new era of development for the planet. One which is already in motion; that paradigm is already underway, but it's waiting for the United States to become an active and willing participant in that new economic and strategic paradigm.

So, let me go back to the remarks that Lyndon and Helga LaRouche made earlier today which I cited in the beginning. Helga

LaRouche was very clear; we must be focussed on our own principles and our own objectives, and proceed as we have been proceeding. We are very clear in terms of the fact that yes, the

Bush and Obama era is over; a fresh breeze could be blowing through. A lot can change; this could potentially be the end of

business as usual, but more clarity is still needed. And that clarity can only come from the leadership exemplified by the LaRouche Movement, defined and informed by clear scientific principle.

So, let's take these two great projects that we discussed

here today – the Kra Canal and the Transaqua project in Africa – as paradigmatic of what the new era of development can be.

Let's make the decision that this is not just Day One of the First 100 Days of new Presidency of the United States. It's not

just Day One of a new administration, but let's make this Day One, Inauguration Day, of a new era for development for mankind

as a whole.

Thank you very much for joining us here today. Please be

sure to watch the video of the Kra Canal project in full; the

link is available in the description. And watch out for an interview with Pakdee Tanapura that will be coming very soon. And also hopefully, we will have more elaboration of the great and optimistic vision that Ben laid out in terms of this potential to develop the African continent as a whole.

Thank you very much for joining us here today, and please stay tuned. We're in for, I think, a wild ride; and we have a lot of work to do. Sign up to our email list if you haven't yet; subscribe to the LaRouche PAC YouTube channel; and stay tuned to larouchepac.com.